سلسلهٔ نشریات روزنامهٔ اصلاح

پټه مینه

اثر: «کشکک»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

پېښه مینه

اول ټوک

یوسړی و چه (محمود) نومیده اوکسب ئې دکانداری و .

د (محمود) دکانداری لحنی به فقط دومره ښی هره ورځ په لاس ورتله ، چه د خپلی دعیالداری بهٔئی پههغه باندی دقوت اولا یموت وسیلی برابره ولی او په مشکل سره بهٔئی خپل رأس المال په هغه سره ساته اودقرضدارانو اودمعامله دارانو خوله بهٔئی بندوله اوله کومه ورځ به په دکان کښی نه کیناستو اویائی چاله دکانه څه شی نه آخسته . نودی خوار به د خپل دصبا اوبیګا خرڅ تهحق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوی ښځی . او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) اوبل په (حمید) سره یادیدلو .

اګر که ددی کورنی ګذران دخوراك اودپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مګر سره له دیهم هرکله چه دوی دخپلی پرستنی پهاندازه سره ښبی غزولی او هر قسم چه کیده خپاله ګذاره به ئې سره کړله ، نوغیر له دی څخه چه دخپلو اوپردیو په نظرکښی دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښی سره خوشحال اوآرام اودادفقیری کور به دوی ته لکه یو پادشاهی ښکاریده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی پهمنځ کښی دهغوی مور (فاطمه) به کار او انتظام سره بخته وه .

مګر ددنیا پیښی داسی دی چهتل نه دفقیر ، فقیری ؟ اونه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کیږی اوهمیشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او ګل سره اغزی موجود دی ، نوناڅاپهدی فقیری کورنی ته هم یولوی مصیبت واقع اوددوی ګتیالی (محمود) وروسته له لږی رنځوری څخه مړ شو اودوئی ګردنهپوالحی په ویر کښی کینول ، بلکه له خاوروار ایرو سره ئې برابر کړ او .

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل دپلار د مړ کیدو په وخت کښی شل کلن و او بل ورور ئی (حمید) د پنځه لسو کلو څخنی زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل گټیالی ئی لهلاسه ایستلی و ، پخپل کور کښی ئی غیر له فقر او مسکنت او د قرضدارانو غوښتنی او لږ د دکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی اجناسو څخه ئی هم د خپل د مړی گور او کفن ، او هم د قرضدارانو څخه تسکین ، او هم خپله گذاره په ډیر ذول او زول او مشکل سره کوله .

دوی گرد په دی باندی پوهیدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله د خپل د ژوندون لپاره روغه نه کړی ، نو هغه وخت به لری نه وی چه د هغوی د لږ څه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ ئی په نیمائی قیمت باندی لهلاسه ووزی ، او په گیډه باندی خوړل کیږی ، او قرضدارانو باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاگ او بیابان کښی پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښی واچوی ترڅو چه د هغی له گټی څخنی د خپلی مور او ورور او د کور ساتنه وکوی .

مگر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت او عزت او پنگه بلله شی) سترگی پټی کړی ، او په معمولی کار و باندی (چه نتیجه به ئی لکه د دوی دپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تذبذب کښی (مجید) خوار څو هفتی نور هم په مکتب کښی پاتی شو ، او زړه ئی و چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مگر د مکتب گټه له لاسه په ور یا سره و نه باسی ، ترڅو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس ورانه وړی .

مگر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چه زمانې ګردکار و نه د انسان د ميل او د خواهش څخه چپ پېښېږي او د روزګار تګ هميشه د انسان پخلاف لوېږي او له همدې جهته دي چه په ګردش د دنيا کښ به هيڅوک داسې پيدا نشي چه د فلک ګردشه به پېښې نه لري او د دنيا ګرد و پېښو ځنې به تل خوښ وي . او بنا ئې چه په داسې پېښو کښ د انسانانو قصور وي چه هغوی د دنيا واقعات په بد ډول وي او ګر دي پېښې د خپل خيال څخه چپ تفسير او تعبير کوي .

نو چاره په دې باندې منحصره شوه چه (مجيد) خپل آخرينۍ تصميم و نيسي، ځکه چه دده کنډه رنځوره مور (فاطمه) او وزی تږی ورور (حميد ډډه) کتنی او پالنې او مرستې ته اړ او محتاج وو او دوی په ده ته بانه کوله چه د کور او دورور او د مور غم و خوري، او که نه دري به له لوږې او تندې ځنې له لاسه ووزي .

ده غوښته چه مدرسې ته لاړ شي، مګر د انسانيت او اسلاميت وظيفې له ده څخه نورشې هم غوښتل او هغه دا وچه د مورنی حق او د کورنی ضروریاتو ته هم پام ولري .

(مجيد) مجبور و په هغه چه زړه ګی غوړ اړی پښه کيږدي ، او له تعليم او تربيې ځنې لاس واخلي او د مکتب د تګ او راتګ څخه پښه و نيسي ، لکه چه همداسې ئې هم وکړاو .

يوه ورځ صباګې (ګهيځ) مکتب ته تللی، پخوا الدی څخه چه د مکتب ز نګ ووهه شي، د خپل ټولګي ګرد و د وستانو او آشنايانو سره ګی وليدل ، د ګرد و سره ګی خدای پاماني او وداع وکړه او خپل کتابونه او قلمونه او مشوانۍ او نور شيان ګی د هغوی په منځ کښ د يادګار په ډول و ويشل

او په داسې یو دول چه ژړه ئې هم نه کېده، په ژړا سره له مکتبه بهر شه.

(مجید) خوار هیڅ نه پوهېده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندې پیل وکړي؟.

گرده ورځ لکه لېوني دې خوا هغه خوا وگرځېده، او د شپې په تیاره کښې په نا امیدۍ او حسرت سره چه ستوني ئې له ژړا څخه ډك و، خپل کورته وږی تږی ستړی ستومانه راغی او همغسې خپلې مور او ورور غوندې پخپله بستره باندې نهار پریوت.

گویا لمړی ځلی دی چه (مجید) د ژوندون تریخ غوړپ وڅکلو، او لږ څه وپوهېد او چه په هوسائی سره شپې او ورځې تېرول څومره گران دي. دی په دې اندازه سره غمجن او خفه و، چه د خپل ځان د وژلو په فکر کښې واوید، مگر ژر ئې د ننگ او غیرت ورته ور په یاد، او له خپل ځان سره ئې وویل چه د خپل ځان په وژلو اگر که په ظاهری څو ر ز ه آرامیږم مگر په واقع کښې د خدای په نزد په آخرت کښې مسئول او گرمېږم، او هم مور او ورورمې خوار او زار پاتې کېږي - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندې د میړانې ملا کلکه وتړم، او د خپل د ښه ژوندون په ذریعه سره، د خپلې مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائي کړم.

په مجرد د تېرید لو د دې خیال، دده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفگان او پریشانی په خوشحالی او ډاډینه باندې بدله شوله او په دې خبره باندې ئې عزم او اراده ټینگه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازې ښه والي څخه ډك دی په دې شرط سره چه انسان زیار وکاږي او په ځان باندې زحمت ونیسي نو څو چه د دنیا آرامي او خوشحالي دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازې نعمت او هوسائي څخه فائده من وگرزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بد کاره یعنی دخپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی او نا امیدی کښ خر نګه (مجید) مخ و ګرزاوه ، او هغه ژوندون ته چه خو د قیقی وړاندی له دی څخه ئی ، هغه په بده سترګه کتلو ، او له هغه څخه بیزاره شوی و ، اوس په ښه سترګه ورته ګوری ، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده ، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری ، او پو هیږی چه په دنیا کښ

هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده

سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان در لود نکی

د ټینګی ارادی او کلك عزم وی .

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښ خولحلی ، او ستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار ، اوریدلی و .

خو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده ، او له هغه څخه دخپلی دګورنی دفوت لا یموت وسیله پیدا کاندی ، پیدا نشوه ، او په لاس ئی ورنه غله ،، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښ بخت و او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښ همدا خبره پرته وه چه ښا ئی په هره

وسیله سره چه وی باید کار وکړم ، او له بیکاری څخه چه دګردو

اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم .

د یوی میاشتی تګ او راتګ او لټو لو ځنی وروسته ، په یوه تجارتی مؤسسه کښ یوه معمولی تنخواه (مجید) خانته پیدا کړه ، اګر کا داتنخواه ډیره لږه وه ، مګر له هیڅه ښه وه ، او دده د کورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوره ډوډی لادی ښځه بوډیده ، او دهغی په واسطه سره ددوی هغه ناکامی او بدبختی چه له پوری مباشتی یا ځلوېښتو شپو راپیسی په دوی باندی راغلی وه ، سپکیده .

اوس چه (مجید) ته کارپیدا شوا او وئی لیده چه ددہ ډېلار د مړکیدو له ورځو څخه وروسته پاد دوی په کورکښ اول ځلی لوګی پورته شو، او دتودی ډوډی خوندئی په مزو مزو سره وڅکلو ، نوسمدلاسه پوبل شوق ئی په زړه کښ ولوید ، اوهغه داو ، چه اګرڅه دورځی له مخی نوکریم ، او دخپل دبادار دکارو په سر رسولو باندی مصروف یم ، مګر بیده دی چه دشپی له مخی خپل هغه درسونه او سبقونه (چه په دی څو کلو کښ می په مکتب کښ لوستلی دی ، او اوس له مجبورتیا بیرته پاتی دی) بیاشروع کړم ، ترڅو زما داڅو کلنی زحمتونه او خواری چه په مکتب کښ می ایستلی ، اوزما د مرحوم او غریب پلار پیسی په هغه باندی خرڅی شوی دی ، ابته او خرابی نشی ، او په پای کښ زه هم وکولای شم چه دهغی له فائدی څخه له نن څخه زیاتی ګټی ځان ته په لاس راوړم .

اګرکه داکار هم سخت کارو ، او دهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځی او دشپی له مخی پورته مصروف وی ، او یو ډګری هم هوسائی ونه لری ، مګر (مجید) له هغو ځلمیانو څخه نه وچه هغوی له کاره زر زر ستړی کیږی ، او په لږ څه کار کولو سره فی الحاله په چیغو شی او وائی چه ستړی ستومانه شوی یم او ضروردی چه اوس خو لږ څه تفریح او تنفس وکړم ترڅو زما دلاسه تللی قوا وی بیرته په ځای راشی .

په پای کښ (مجید) ددی ضرب المثل په فحوا چه « لټو ونکی ، موندونکی دی » د خپل په دی مقصد باندی هم ورسیده او په یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښ ، وروسته له ورکړو لو دامتحان ځنی قبول شو ، او په شپږ میاشتنی امتحان کښ کامیاب ګرزیدلی عالی الاعلی درجه ئی وګټله او دده نوم نه یوائی دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښ بلکه دښارپه ګرد ور سمی او نیم رسمی او ملی اخبارو کښ ، سره دعکسه دده ، په ښه او لیکو سره خپور ، او په ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور اووپېژانده شوءاو ددې شهرت په اثرکښې ده ته دیوې لوئې حکومتې اداري لهخوا بلنه وشوه،چهدې هلته کاروکړي .

نو ده هم له خپل باداره خداې پاماني کړي ، لههغې تجارتي مؤسسې څخه وتلي،په هغې رسمي اداري کښې ننووت ، اوهلته ئيهم خپلمفوضه کارونهپهداسې امانت داري او فعاليت سره تل انجاموَل ، چه دمربوطه اداري گردوآمرينواوماموړينو به د (مجيد) دکارو اود اخلاقو ستائل او تمجيد کاوه . اودې به پهدې صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دې ستائنې بهدده په زحمت کشي او زيار ويستلو باندې ډېر اثر اچاوه اوده به لازيات کار کاوه اوخپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لاډېر ښه ښکاره ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو ليليه مدرسې ته تللو ، او هلته به په ډېره زياته اندازه سره د خپلو استاذانو د مينې وړگرزېدلې، شاگردانو به هم ده سره ډېر محبت کاوهاو ده هم څرنگه چه پخپلو سبقوکښې زيار اوزحمت ويستلو ، هغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه پهخپل زړه پوري ښه شهادتنامهئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاشاورتبه هماوچته شوه ، اوپهدې اصول سره دده ژوندون ورځ په ورځ ښهکېده ، اودده په سيوريکښې ، مور او وروړئيهم پههوسائيشوُل ، اود دوی کور د سعادت اود نيکبختي مينه وگرزېده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجيد) د خپل د زيار او زحمت ويستلو په اثرسعادتمن اونيکبخت شو ، اوپهخپل مقصد باندې هغسې ئې چه غوښته ، ورسېده .

وروسته له دې څخه هغهکچنې کورنې د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډېره آرامي اوهوسائي سره تيره ولې او (مجيد) د خپلې مور ډېر عزت اوخدمت کاوه او دومره ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه سره ګډه سره ورته کښل، چه تقریبا ددې رضامندۍ او خوشحالۍ ګټل ئې وروسته له نمانځه او روژې څخه خپل ځان باندې لګیه او عبادت ګرزولی و، او هم دارنګې به ئې دخپل دوروز (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربیت کښې به ئې هم ډیر زیات زیار و یستلو او شپه او ورځ به په همدې فکر کښې وچه دده په زړه پورې د ده ورور (حمید) په خپلو سبقو کښې مشغول وی تر څو چه په امتحانو کښې کامیاب او په نتیجه کښې ئې دخپل دمکتب دوره پای ته رسولې د شهادتنامې په اخیستلو باندې بریالی شی.

دوهم ټوک

څو کاله همداسې په خوښۍ او خوشحالۍ سره په دې کچنۍ معمولی کورنۍ باندې تیرې شوې او (مجید) څرنګه چه دزیاتې کسبې خاوند و، او یو څه مبلغ پیسې ئې په بانک کښې هم در اودلې نو مور ئې دده دواده په فکر کښې ولویده، او په دې موضوع کښې ئې خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړله. مګر (مجید) د دې خبرې څخه سرو غړولو او وئې ویل چه زه اوس دخپل دواده دپاره تیار نه یم.

هو مګر چه دده مور په ده باندې په دې موضوع کښې زور اچاوه او ځوځلې او په څوور ځو او ځو مجلسو کښې ئې په ده باندې دواده په نسبت اصرار کاوه، غیر له همغه رومبنی ځواب څخه بل ځواب به ئې له ده څخنې نه آوریده، تر دې چه وروسته له ډیر ګفتګوی او خبرو څخه (مجید) د خپل دزړه خبره خپلې مور ته ښکاره کړه، او وئې ویل چه زه غواړم تر څو چه د (حمید) دمکتب دورې پای ته نه وی رسیدلی، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته یو ځای واده وکړم، ددې خبرې په مقابل کښې دده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئې په دې موضوع کښې څه ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډېر شوق اوذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې اوخپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابی سره پای ته ورسوله اووروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو . اودخپل دتحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیاری او پوهنی سره مشهوره و، او په ګردو شپږو میاشتنی اوکلنی امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت. او له شلوڅلورو څخه ئې زیات ، دخپل دمکتب دمدیر له خوا ، دافتخار او دلیاقت پاڼې آخستې وې .

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شی څخه لږ والی اوسپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمی ضروریات به ئې (اګر که ډېرې پیسې به هم ورباندې لګېدلې) سره برابره و لې اوتل به په دې خیال کښې و، چه خپل د ی کچنی ورورته دژوندون لارورو ښئي ، او د ده حیات دبدبختی له تیاری څخه ، دسعادت اونیکبختی رڼاته وروباسی . اوهر وخت چه دا خبره دده په زړه کښې تیریده ، چه دی دخپل کچنی ورور په نسبت ، د خپل د وروروليٰ لازمی وظیفی په ښه شانی سره انجاموی ، د خوشحالی اوخوشبختی ځلا نده به ئې په زړه کښې وبریښیده ، او خپل ځان به ئې دجهان له سعادتمندانو څخه شمیره .

هو ! هغه څوک چه خپله انسانی او وجدانی وظیفه پای ته رسوی څه عوض اوبدله به لدی څخه زیات مومی چه دخپل دهغی وظیفی پیژندلو په واسطه ، دنیوی اواخروی سعاداتوته رسیږی، اودخالق او دمخلوق رضامندی دهغی په واسطه سره لاس ته راوړی .

(حمید) هم هرکله چه دخپل دلوی ورور دا مهربانی ، او دا روزنه ، او دا شفقت اودا لورینه لیده ، یوغیبی قوت اوقدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده ، اوروح به ئې خوشحالیده او په دې واسطه سره به ئې په ګردو سختیو اومشکلاتو باندې بری موندە کاوه او ټول به ئې خپلو پښو لاندې کړ ی ، دخپل دموفقیت په لوری تللو .

(مجید)هم له د ی خپل ژوندانه څخه ډېر خوشحال و، ولی چه دراودونکی دیوی مهربانی مور اکه (فاطمه) اویو وظیفه شناس تابعداره خوش‌اخلاقه ورورلکه (حمید) و ، اودی هم له دې څخه څه زیات شی ته چندانی اړنه و .

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه چه ځینې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شیان چه مونږ د سعادت په لوري سموي زیات دي . بلې ! سعادتمن کېدل آسانه دي مګر تل سعادتمن پاتې کېدل سخت بلکه محال دي .

هو! (مجید-حمید) او ددوی مور، دري واړه سره اوس خوش نصیب او سعادتمن دي که ددوی دا سعادتمندي او خوش نصیبي تر ډیرو ورځو پورې پاتې شي .

ناڅاپه ددوی مور رنځوره شوه او په بستره کښې پریوته .

داوه ددوی دبدبختي لمړی منزل .

ددې رنځورۍ مور مرض ئې ډیر وځنډیداو ، او دوی ، ددې په درد او دوړها ډېرې ستړي ستومانه شول او دډاکټرانو به ئې ډیر خوشآمد و نه کول ، او ډیري پیسې به ئې ښندلې ، دشپې او دورځې به لا لهانده او ګرځانده وو .

(مجید) به دشپې له اوری تر ګهیځه دخپلې دمور دچپرکټ په خوا کښې ناست و . او دورځې له ځې به خپل کار ته تللو او دمور خدمت به ئې (حمید) ته پریښوده ، (حمید) به هم دمکتب له تګه پاتې او ترشپې پورې دخپل دمور په خدمت کښې مصروف و .

(مجید) به دغرمې له رخصتي ځنې هم استفاده کوله او په یو کرائي موټر کښې به ئې له ډاکټرانو دواسره په ولاړه ورپسې خپل ځان ترخپلې مور پورې رساوه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتنې او دوا ورکولو ، او د (حمید) دلازمه هدایاتو ورکولو څخه بیرته به دډاکټر سره په موټر کښې خپل کار ته ورته ، او حال داوه چه زړه به ئې بالکل په خپلې مور پسې هم ډیر پخسیده ، اود مازدیګر له خوابه هم وختي بیا په موټر کښې دخپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دواوسره راتاو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دا کسرانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول،اود (حمید) زیار،او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله،او ددی متل په اساس چه « د گورشپه په کور کښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری اومعالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انگولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنگه د دوی له لاسه ووتله ، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سر کیږی .

هو! مور داولاد په نسبت د رحمت فرشته او درأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هرهغه اولاد چه مور لری نو نور څه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه و رونه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول او خپل کورته بیرته وگرځیدل، کور د دوی په نظر کښ لکه گور داسی ښکاریده،او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرگ په لاره لاړه ، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه .

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ .

او (حمید) به هم چپ له پخوا څخه چه دمکتب درخصتی سره جق په کور کښ حاضر وه اوس پس له ماښا مه کورته راتلی او دی هم په دی گوښی کور کښ یوازی او یکسه ناست او ډیر به خپه و ، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بساندی مشغول شی ، اوس چه په دی کور کښ راشی هك پك پاتی په یوی گوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له ځی مکتب ته لاړ نشی ، نو دی خبری څخه به ویره وه چه چیری لمونی نشی ولی چه چېی خیالات اریکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و .

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چتی خبری په زړه کښی لویدی او د شپی له ځی کله کله ځینی جنون آمیزه حرکات هم ځنی لیدل کېدل نو هر کله چه دی به په کور کښی یوائی ملاست و، ځوك به دده په دی او ضاعو او حرکاتو باندی نه پوهید و ، اونه خبر یدو ، او له دی جهته به دی دواړو ، ورونو باندی به ورځی په ډیر ځند یدلو سره تیر یدلی .

د ریم تواک

(مجید) له یوائی توب او تنهائی څخه ډیر په تنګ شو ، او نور دی وچه لیونی شی ، نو دځینی ملګریو او دوستانو په مشوره، او د خپلی کورنی د ضروریاتو په تقاضا سره مجبو رشو، چه دواده کولو په فکر کښی ولو یږی .

ځکه چه په حقیقت سره انسانان ګویا داسی خلق شویدی، چه په ګردو شیانو کښی دیوا و بل مرستی ته اړه او احتیاج لری ، او بی لدی اړ توب او احتیاج څخه یوائی ژوندون نشی کولای، او له همدی سببه وچه « آدم » علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام ور و سته له دی چه « دالهی » (ج) په خلافت سره ئی په ځکه کښی افتخار بیا موندلو ، او ویخپل دار الخلافت کښی کینا ستلو پس له هغه ځنی چه حضرت « جبرئیل » علیه السلام به دده له حضوره رخصتیده دی به له یوائی توب او تنهائی ځنی ډیر متأثر کیده ، او د خدای تعالی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی « حوا » علیها السلام خلق شوه .

نو له دی جهته (مجید) هم لکه نورو ځلمیانو غوندی ددی روحی احتیاجه ځنی متحسس شو ، او د یوی ښی ښځی انتخاب پسی ولو ید ه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر دا کار ده ته خورا ګران و، ولې چه مور ګې مړه شوې وه، او بله کومه نژدې خپله او خپلوانه ګې هم نه درلوده، چه په دې لوی کار کښې (چه ښځتانه ورته «د عمر سوهان» وائي) ده سره مرسته وکوي.

(مجید) ډېر وخت ددې کار په فکر کښې و، مګر هېڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیدا کېده، تر دې چه په خپلو همسایګانو کښې ګې یوې بوډۍ ښځې سره ملاقات وکولو، او هغه ګې په دې ضرورت باندې وپوهوله.

ګویا چه زړې ښځې فقط د همدې ښوکارو د په سر رسولو لپاره ژوندې دي لکه چه د (مجید) و ارهم په خطا لاړنه شو. ځکه چه هغه سپین سرې همسایه دده دوا ده دپاره متوجه شواه.

داموضوع چه اول پلا دهغې سپین سرې په نظر کښې ساده، او معمولي ښکارېده، وروسته ډېره سخته شوه ولې چه (مجید) به داسې نجلې پسې ګرزېده چه د ده په زړه کښې وه، او ددې بدې به چه د هرې یوې نجلې صفت ورته کاوه، او هویت به ګې ده ته و یل، ده به د هغې له کتلو، او کړلو ځنې په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه.

هو! د نکاح په مقدس امر کښې ډېر احتیاط، او ډېر وړاندې، او وروسته کتل په کار دي، او ډېر زیات لازم دي چه تل ناوې د زوم په زړه پورې وي، او په داسې موارد و کښې د نورو کسانو مداخله نه یوازې بیځایه بلکه مضره او بالکل چټې ده.

لکه چه وویل شول له یوې خوا (مجید) د نجلې په خوښو لو کښې ډېر مشکل پسند او زرزرې واقع شوی و، او له بل لورې به د نجلیو پلرو او میندو هم له دې ځلمي ځخه خپل ځانونه ژغورلو ولې چه په همغه اوله ورځ کښې چه (مجید) هغې سپین سرې ښځې سره په دې موضوع کښې خبرې کولې نورو پرډیو ښځو تر شا دده ګردې خبرې (چه د خپلې مفروضې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې داوصافو په نسبت سره ئې بیانولې) واوریدلې او هغه ئې لکه چه دښځو عادت دی زر تر زره په کلي او کور کښې خبرې کړلې په سر ددې دا متواتر انکار ، او مخ گرزول د (مجید) دهر رازې ښې او ښائسته نجنې دقبلولو څخه داخبر لا ټینگه کړه چه (مجید) لوېې کوی او په خلقو مسخرې جوړوی ، او که نه داسې ښځه چه ېدې صفت سره ئې ستائې چیرته پیدا کیږی لکه چه ښځو به پخپلو منځو کښې ویل ، اودا خبرې ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر دېر و لرې ځایو پورې رسولې وې ، (مجید) هغه سپین سرې ښځې ته ویلې و :

زه داسې ښځه اړوم چه ماسره په خوشحالۍ، او خپگان کښې تل ملگرې وی، په ژوندون کښې همیشه مرستې را سره کوی صبا او بیگا زما پخدمت کښې لگیاوی، زما زړه له هره حیثه ښه ساتې زما په کور او ورور بانډی فهم لرنه لرې زما د غمو او اند یښنو په لیزو لو کښې تل ډیر زیات زیار باسی . او دخپلې مهر بانۍ او عواطفو په غیږ کښې می تل روزوی ...

له دې راز خبر و څخه بهئې زیات ویل او ډیرې نورې خبرې ئې هم لکه چه دښځو عادت دی په دې خبر و پسې له خپلو ځانو څخه جوړې کړې وی چه (مجید) لههغو ځنې هیڅ خبرهم نه و پهر تقدیر سره گویا چه (مجید) دخپلې ښځې بهغوره کولو او انتخابو لو کښې دیو مخصوص ذوق لرونکې دی چه د نورو خلقو له فکر و ځنې جلا دی .

دا مطلب زر تر زره ښکاره شو ولې چه هغې سپین سرې ده ته خبر ورکړلو چه یوه ښه جلۍ مې درته پیدا کړې ده ، او وروسته لههغه ئې گرده قصه ده ته په ډیر شور اوزور سره وویله

(c) ketabton.com: The Digital Library

«داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه دخور لمبې سپوږمۍ او دواړه غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې، او تورې نرۍ کږې وروځې ئې لېندۍ، او توربانه ئې لکه تېره غشي او سم قد ئې لکه سرو، او سپين غاښونه ئې دثور د ګلي په شان، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... او پلار ئې هم شته‌من دی.»

(مجيد) په تلوار سره ددې سپين سرې ښځې له خولې ځينې خبرې اخېستې وئې ويل:

«مورکې! داسې نجلۍ زما په کار نه ده.»

سپين سرې ښځه له خوراتعجبه په چپ‌غو ګنده شوه، ولې چه داسې انتظارئې نه درلودلو چه له (مجيد) ځنې به دداسې پيغلې شته‌منې نجلۍ په مقابل کښې داسې ځواب واوري او اوس ئې چه داخبره دده له خولې اروېدلې هم ده، بيائې هم يقين ور باندې نه راځي چه يو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمی، دداسې يوې ښکلې ګلالۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې يوه خبره وکړي ...

لږ څه وخت تېر نه و چه د (مجيد) اصرار او وېناو دا ښځه په اصلي مطلب باندې وپوهوله او وروسته له هغه څخه هغه سپين سرې ښځه دهغسې نجلۍ په لټولو کښې ولوېده چه (مجيد) غوښته.

او س نو ښائې چه موږ وګورو چه د (مجيد) ددې مخ آړولو سبب څه شی و؟!...

(مجيد) په‌تل فکر کاوه که له يوې شته‌منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه يوازې دده په واده کښې ډېرې پيسې خرڅيږي بلکه تل به په هغه باندې د دوې ډېر لګتونه کيږي او ويلې به ئې چه په پای کښې به له يوه پلوه زه و نشم کولای چه خپل هغه پوروونه چه په ما باندې زما د خواخوږې مور درنځورې، او دګور، او کفن په وجه سره پراته دې ادا کړم، او له بل لورې زما دورور (حميد) په‌تعليما تو کښې ډيرې دنشتوالي په سبب سره ډېل او معطلي پېښيږي، او دهغه تعليمات ناتمامه پاتې کيږي چه دا دواړه کارونه ښه نه دي.

هو! (مجید) هغو ښته چه هغه ده باندی ترڅیره وخته پوری دخلقو پوروی، ولی چه دا خبره د ده دبی اعتباری اوسپکوالی سبب کیده، اوهم ئی په دی خبره باندی اورېنه‌وه چه وروړگی دتحصیل له سعادت څخنی ورو سته لدی څخه چه څو کلونه ئی زیار اوزحمت پهٔ ځان باندی اخیستی دی بی نصیبه پاتی شی، اوپه دی وخت کښی، دخپل ځان، اودخپل و رور دخوراك، اوپوښاك اودخپل کور داستظاء لپاره مجبورووه چه خپل کورهم ودان کړی ... نو ځکه ده دګرد وامورو غیر لدی څخه په بل صورت سردتوانی نه شوی پیدا کولی چه دی په یوه عـزه کړنی کښی ورننوزی او له هغو [illegible] وه ښائسته، اوپېمخی، اوتعلیمبافته نجلی ځان ته واده کړی.

..نه ئی کار سم شو. او هغی بو ډی د ده ته د ده په زړه پوری یوه نجلی پیدا کړه او دوه درې هفتی نه وی تیری شوی چه ګرد و کارو دده په زړه پوری صورت ونیو لواوپه دی ګڼی کورنی باندی چه عبارت واله دوه ښځوو ورونو څخه یوه بله ښائسته او ګلالی او تعلیمبافته نجلی هم ربانه سوله چه دهغی ساری پهٔ هغی سیمه کښی لږ پیدا کیدلو... او دا کور چه تر اوسه پوری دیوه قبرستان په منزله تپ اوتیاره ښکاریده، اوس دګلستان په شانی ښائسته شوی او یو نوی رنګګ او رونق ئی پیدا کړی دی ...

یعنی (مجید) واده وکولو اومتاهل شو. اوخپله ښځه ئی کورته راوستله.

اوددوی په ژوندون کښی نوی یوه دوره شروع شوله. له سرګردانی اوپریشانی څخنی ګرد خلاص شول دشپی له خوا به (چی له بخوا څخه چه ډیر کله به هیڅ نه راتلو. او کله راتلو به هم فقط دخوب په وخت کښی به و) ر راوډیر په وختی کورته راتلو. او درخصتی اودتعطیل په ورځو کښی به هم له صباځنی تر ماښامه پوری په کور کښی ناست و. که رښتیا وویل شی ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندی وپوهید او چه له خپلی پیمخی ښځی سره ئی چه نوم ئی (حبیبه) و، ناسته او ولاړه اوخبری او اتری کولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورم تورك

اگر که (حمید) دخپل دتحصیل او تعلیم په کارو کښې بخت او مصروف و، مګر د (حبیبې) راتګ دغه په ژوندون کښې هم بې اثره نه و.

لکه چه ښځه د خاوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پښه کیږدی او لاس ئی ورسیږی هلته سعادت او آرامی او هوسائی پیدا او د ژوندون خوند ښرګندیږی ! ...

(حمید) دخپلی موردمړه کیدو څخه راپسی د آرامی او دهوسائی مخ نه وه لیدلی. ولی همدا چه (حبیبه) ددوی په کور کښې ننوته دده هم له بدبختی او رنځ او تکلیف ځنی نجات پیا موند.

که رښتیا وویل شی ګو یا چه دادواړه ورونه سرد دیمخی (حبیبه) په خپل خونده ورژوندون نوی ور ګډه شوی دی. او خپله هغه پخوانی بدبختی او سرګردانی ئی بالکل له خاطره بهر کړیده ...

مګر دی سره به څوك څه وکړی شی چه روزګار هیڅ یوشی یخپل حال باندی په قرار نه پریږدی، او خوشبختی او بدبختی دواړه لکه ژمی او وړی او پسرلی او خزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښې ښرګندیږی او هرشی او هرڅیز زر ترزره د تغیر او تبدیل په معرض کښې واقع کیږی ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری واړه یوه کچنی کورنی سره ګرزیدلی دی . اودوی ډېر د ډېره خوشحالی او هوسائی سره شپې او ورځې تېره وی .

دورځی له مخې (مجید) خپلې نوکرۍ ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ لاندې نیولی مکتب ته درومی . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښیو په وینځلو او په ګنډلو او پخلی او نورد کورنی کارو باندی لګیا کیږی . . .

د یګا له اوری (مجید او حمید) وختی کورته بیرته ورګرځی او په مجرد د ننو تلو په کور کښې د هغی دانتظام او ښائست څخه خوشحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دغه چای په څکلو باندی (چه عین ددوی دراتګ په وخت کښې ئی او به تیاری ځوښیدلی وی او سمدلاسه دمیزی) مشغولیږی او وروسته له اداء کولو دمانښام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز باندی دډوډی په خوړلو باندی پیل کوی . او یو له بله سره په عین خوراک کښې خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن نمونځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او ورینداری سره خدای پامانی کړی خپلې بلی خونی ته تلو او هلته به ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقونه او درسونه ضبطول ، او بیا به ویده کیدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق او هوسائی وی هلته به سعادت او آرامی هم وی .

نو له همدی جهته و چه دوی دری واړه و یو په ډیره مینه او محبت سره ژوندون او ګذران کاوه . او یو له بل څخه بیحده او بی اندازی خوشحال او خوښ وو . او دا ورځی او شپې به ئی په ډیره هوسائی او آرامی سره تیره ولی :

(مجید) له خپلې ښځې سره لهحده زیاته مینه او محبت کاوه . او له خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئی هم تل شفقت او محبت کولو . اودوی دواړو به هم په ډیر احترام او محبت سره

(مجید) ته کتلو او دده د اوامر او د اشارو په ځای راوړلو کښې ئې زیار وېستلو . په تیره بیا (حمید) به د خپل مشر ورور دومره تابعداری کوله چه تقریباً د عبادت منزلی ته ډیره نژدې وه .

ولې چه (مجید) نه یوازې د ده ښاغلی مشر ورور و ، بلکه د شفقت ، او د مرحمت له لوری دده د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر ورور دومره غبرګې تعظیم او تکریم کاوه او د خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلې ورېنداری هم ډیر عزت او احترام کاوه او د دې د ګردو خدمتونو او اوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار ویستلو ، او بالمقابل دده ورېنداری به هم ده ته په ډېره سترګه کتل ، او هغه لازمه خدمتونه چه ښائي یوه ګرانه ورېنداری ئې خپل لیورته وکړی د هغه به ئې په ډیر اخلاص او محبت سره په ځای راوړل .

لنډه دا چه هغو دری واړو به یو له بله داسې مینه ، او محبت سره کاوه چه له وراشخه د یو وجود په منزله په نظر راتلل ، او هرچا چه د دوی دا ګرمجوشی ، او ګډلون ، او لورینه لیدله ، نو دا به ئې په خیال کښې راوړلو ، چه دادری سره په دری بدنو کښې یوه ساه او یو روح لری.

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدې کېدو . نو (حمید) به د ورځې له مخې په کورکښې پاتې کېده ، او خپل سبقونه به ئې تکرار ، او ګرداوول . ترڅو چه خپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړی .

(حبیبه) به هم د خپلو کارو د په سر رسولو څخه وروسته د وزګاری په وخت کښې یوه نیمه شیبه د ده خونې ته ورتلله ددې خوا ، او د هغې خوا خبری به ئې کولې . او چټې چټې

په خندېده ، او خوار (حمید) به ئې له کاره ایسته .کله به ئې د ده په کتابو کښې لاس وهلو او دهغو پاڼې به ئې دې خوا ،هغې خوا آړه ولې ، او عکسو نو ته بهځیر کېده کله به ئې هغه فني اسبابو ته چه ییح دضرورت پوره کولو لپاره موجود وه ، ورځښې پتول پاڼې ورځښې تښتول . یسي منډې وهلې، او خپل اسباب به ئې بیر ته ورځینې اخیستو، او بیا به پخپل کار باندې مصروفېده . مگر (حبیبه) به یاورتله ، او په هغو لوبو به ئې لاس پورې کاوه ، او د (حمید) له پخسو لو ځینې به ئې لاس نه آ خیستلو .

د یر ځلي به د اسې هم پېښېده چه (حمید) به د دې د تو تو دلاسه په قهر کېده مگر دده دې قهر به هېڅ یو اثر په (حبیبه) باندې نه کا وه ، بلکه هغه به لا خوشحالېده ، او دده کنځاو ، او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندېده ، او تیغ تیغ به ئې ورته کتل ، لنډه دا چه دې خوانې پیمځې ښځې به سره له عصبانیت ، او خپه کېد لو د (حمید) همغسې سپین ستر گیا کو له

ځکه چه د ځوانې ښځې روح کې مې لکه یوزړه ورو ز کې ښائسته بوز اغوندې دې ، او همغسې چه بو را ځان په راز راز گلانو باندې مینې ، او له یو ځنې پا څېدلې ، په بل باندې کینې همداشانې ځوانې ښځې هم که څه قید ، او بست و رباندې نه وي او پخپل سر آزاده وي همدا رنگې کار و نه به کوي .

۲۱

(حبيبه) به هم تل د (حميد) په شاؤخوا کښې د بورا په شان ګرځېده، او د (حميد) د معاشرت، او له ناستې ولاړې څخه به زيات محظوظه، او خوشحالېده، او هميشه به ئې زيار ويستلو چه د (حميد) سترګې ځانته ور واړه وي.

همدا چه (حبيبې) به ليدلو چه (حميد) د کتابو په مطالعه کښې ډوب دی او په خپلو سبقونو مشغولتيا لري، نو له حده زيات به خپه کېده، او د دې په کلمو کښې به چاړه ګرځېده، او داسې ئې په زړه کښې سنجوله چه پاڅېږي، او د (حميد) ګرد کتابونه او اسبابونه په يو تنار کښې واچوي، او وئې سوزي چه دی ولې دې ته نه ګوري او دی سره خبرې نه کوي چه تل خپلو کتابو ته ګوري، او په هغه ليک، او لوستو باندې مشغول دی.

په رښتيا سره ښې او پېغلې ښځې ګردې همداسې عادت لري چه غواړي نور کسان ټول هغه شيان چه غير له دوی څخه وي، ايسته وغورځوي، او هيڅ ورته ونه ګوري، او فقط همدې ته ګوري، او تل دوی سره ښائی چه مشغولتيا ولري.

(حبيبه) هم په همدې عمومي حس کښې اخته وه. دور ځې څوځلې د (حميد) خونې ته ورتله، او هغه به ئې له کاره ايسته، او نه ئې پرېښوده چه خپل مقصد ته ورسيږي.

هر کله به چه (حميد) غوښته چه دا په قرارۍ، او د لاسره له خپل ځانه لرې کړي هم نه کېده، او که خپه کېده هم څه فائده ورځنې نه مرتبېده، او که په قهرېده هم په هغې پېغلې ښځې باندې دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدی جهته دی چه اروپائیان وائی : (ښځی د نارینو په نسبت لکه سیوری داډول دی، که نارینه له ښځی ځنی وتښتی نو هغه هم له ده سره روانه وی، او نه تری جلا کیږی) .

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بی پروائی، او بی اعتنائی ته کتل، ښخیلی سپین ستر ګی کښی به ئی لا زیاتوب کاوه، او دورځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره ددی په خونه کښی په همدی لوبو او ښخولو سره تیرول .

دا هم باید وویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښی یوه خاشه د بی وفائی او د خیانت نیه د حیل دمیړه (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت در لود او په ده باندی ډیره رښیره او مهربانه وه او په دی اندازه سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراتنه زیاد عبادت په منزله ښکاریده . له بل اوری دا هم له هر ډ حینه شا کره وه، او هر شی ورته رسیده، او له خپلی ناستی او ملاستی څخه ئی هم څه شکایت نه لرلو .

نو بیائی له (حمید) څخه څه غوښتل ؟ . .

(حمید) ددی په نظر کښی داسی خوږ او محبوب و، لکه د دی وروره او داسی مینه او محبت ئی ور سره کاوه، لکه چه یو د خواخوږی خور ئی له خپل وروره سره کوی . او دا یو معمولی کار دی . هوښیارانو ویلی دی :

« د دور ځوانانو روح، دیوا و بل په نژدیکت کښی د آشنائی تاداو ږ دی .

نو هر کله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښی زرغون شی، له هغه څخه د دوستی داسی نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی، بنائی چه داد دوستی نهال یو ه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسی. او ممکنه ده چه په هغه به و مینو ورځو کښی له بی پروائی او تندی څخه وچ شی ، او ډیر داسی هم پیښیږی ، چه د دنیا حوادث هغه له ستی څخه وباسی دا دژوندن یوه بانه ده چه هیڅوك دهغی له دقائقو څخه خبر نه دی . »

(حبیبه) او (حمید) هم په اول سبق یو بل سره آشنایان و . مګر اوس ددوی آشنائی د دوستی تر مرتبی پوری رسیدلی ده . او داهم یو معمولی شی دی او چندانی په خپلوی کښی مهم نه ګڼل کیږی .

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل کور کښی سبق ویل وچه له با ندی څخه یو غږ د ده غوږ و ته ورسیدو . چه غوږئی ونیولو وائی وریدلو چه ور وئی (محمد) له خپلی ښځی سره په زغرده سره سختی خبری کوی اوپه یوه کورنی موضوع کښی هغی ته سرزنښت ورکوی .

داموضوع کومه لویه خبره نه وه . یوه معمولی خبره وه چه ښځه اومیړه په هغه کښی سره ښتی و . دا ر ا ز ی لنډی جګړ ی هرکله دښځو او دمیړ منو په منځ کښی پیښیږ ی .

په رښتیاسره دارازی جګړی کټ مټ دهغی مالګی یا ترشی په منزله دی چه په کټو کښی ئی اچوی یائی د کوندر ی په خوا کښی ایږدی ترڅو چه ذائقی ته ئی تغیر ورکړی او اشتهائی زیاته کاندی .

ولی چه پورازی ژوندون اګر که په هوسائی او عاشقی سره هم تیریږی سړی ژوبله وی . صاف او شفاف آسمان ا ګر که ښه ښکاری ، مګر که ډیر وخت همغسی پاتی شی ، دخیګان سبب ګرزی دښځو او دمیړ منی په ژوندون کښی مختصر ی جګړی داسی دی لکه په آسمان کښی وریځ چه کله کله د آسمان او لمرا ودستوریو مخ پټوی ، او ور وسته له هغه څخه دلمرا وسپوږمی او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلاندی شعلی په تاک شنه او روښانه آسمان کښې ډیری ښې ښکاریږی، او زړونوته سرور او سترګو ته نور بښی، همدا رازی دوستی او محبت هم وروسته له کمکی ځګړو څخه لا تودیږی او زیات خوږیږی.
خیر له دی برخی څخه تیریږو:

د (حمید) تر ډیرو ورځو پوری غوږونه بریدل او د دوی طبیعتو او خویوته به متوجه و مګر د خپل ورور او ورینداری په منځ کښې ئی پرته له مینی او محبت او خوږو وینا ؤ څخه بل هیڅ شی نه آوریده. مګر دا ا... ځلی دی چه د دوی په منځ کښې جګړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته در ګرده ...ری.

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنښت و اوریده چه پله پسی دده ور ور هغې ته ور کولو. نو یو عجیب احساس او زړه خوږی دده ته د (حبیبی) په نسبت سره پیدا شو.

یو ناڅاپه به دده په زړه کښې داخبره تیره شوه چه له خپله کوره و تلی زرتر زره دی جګړی ته خاتمه ور کړی... نو له خپله ځایه پاڅیدلو.... بیا بیرته پخپل ځای کیناستلو... او فکر ئی کولو...

پخوا مو وویل چه (حمید) د خپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم او تکریم کاوه او دده په زړه کښې ډیر خوږوه. نو اوس به و ګورو چه په دی شیبه کښې د ی د خپلی خونی په ګوښه کښې یوازی ناست دی په څه فکر و کښې ډوب تللی دی؟!...

دده د زړه په منځ کښې یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و.

ښائی چه پخپله دی به هم له دی احساسه تر او سه پوری خبر نه و. او که کله کله به ئی دهغی نښی هم پخپل وجود کښې لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهولو او د هغې په مخ کښې به ئی پرده اچوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې احساس څه شی و ؟

دی په دی باندی نه پوهیدو ! یا ئې نه غوښته چه ور باندی و پو هیږ ی ! یا ئې نشو ای کولای چه پری و پوهیږی !.

دا مهم او یې احساس چه مونږ هم تر اوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبر نه یو دعشق او د اضطراب ځنی یوه مخلوطه وه .

دعشق او د اضطراب په معنی باندی پدی ځای کښی ونه پوهیدو ؟

عشق دخیل دهغه مشرورور په نسبت چه پده باندی ئې دیرحقونه لرلو او دده په حق کښی دیوه مهربان پلار په ځای واودده دژوندون گرد لوازم او ضروریات ئې برابرولو .

او یو داسی ورورئې و چه له خپلی گیتی سره ئې دده د سعادت، او د هوسائی گرد لوازم مهیا کړی و نو څرنگه به ونې چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق ، او مینه نه لری ؟ . . .

دا برخه تر یوحده پوری دیره ښه ښکاره ، او روښانه شواه . نو د اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ئمکی همدادی چه تر اوسه نه (حمید) ته څرگند شوی دی ، او نه مونږ ورباندی پوهیږو ! . . .

(حمید) له څوورځی پخوا په دی موضوع کښی خبر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نږی احساس هم لری .

په اوله ورځ کښی چه دی خبری ته ئې فهم وشو، نو په ځان ورپز دیده، او ډیر زیات پریشان شو.

دوهمه ورځ کښی ئې د خورا ځیگان، او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه خوا ځنځیر کړلو ، او د خونی په یوه گوښه کښی کیناستلو ، او ډیر زیات ئې وژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شول نو (حمید)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلاسه پاڅېدلی په قهر، او کنځلو سره ئې هغه له خپله کوره وایستله، او ورځې بیا خپل ځان پسې بنځیر کړلو .

څلورمه ورځ کبله له کوره ووت، او تر تیره ماښام پوری بیرته خپل ځای ته را نه غی .

پنځمه ورځ د سردردی په بهانه په خپل چپرکټ باندی وغزېداو، او په بسترتن کښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواښخه نه اری کېدله، او تل به ئې د مرض د کیفیت پوښتنه تری کوله، او راز راز دواوی به ئې ورته را وړلی، او دده به خو نه کښې به ئې په زور ور تویولی .

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښې دا خبره ټینګه شوه چه د ئې پخپل ځان باندی غالب شوی دی، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښې ده، مګر لږ څه شبه ور وسته بیا پریشانی غالبه ور باندی وکړله .

په دغه ورځ بیا دده دورور، او دورینداری په منځ کښې څه جګړه پېښه شوه، نو دی چه ډېری سګرټی په وخت کښې دخپلی خونی په کنج کښې ناست و، په پوځ ور فکر کښې پریوتلی، او وروسته له هغه ئې رغوښتلو چه د باندی ووزی دخپل ورور په مقابل کښې د(حبیبې)طرفداری، او حمایت وکړی، په دی خیال کښې ئې یو څو پلونه هم دوره په لوری واخیستل، مګر وجود ئې ناڅا به وریتر دیده، او د رېږدېدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتې شو .

دده په زړه کښې دا خبره تېره شوه چه هر کله دده دورور (حبیبې) غوندی پوی ښځګلی او پیمځی ښځی سره هره ورځ جنګ وی، نو دی ښه سړی نه دی، په همدی واسطه دده په زړه کښې د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو .

دابد، او شوم احساس لمړی ځلی دی چه د(حمید) په زړه کښې دخپل ورور په نسبت وګرځېدو مګر د خوښی ځای دی چه دابد احساس ژر دهغه له زړه څخه ووت، او بیالی چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي . مګر هغه اثر دومره لږ ، او ناچيزه و چه له هغه څخني هيڅ ويره او انديښنه نه کيده .

په هر تقدير سره (حميد) بيا خيال وکړ لو چه بايده دي له کوره ووځي که د (حبيبي) مرسته ونه کوي نو د خپل ورور مرسته خو به وکړي .

چه څو ځله دا خيال دده په زړه کښې تير شو ، زړه ئې په غږ ځنګک شو ، او په ټول بدن کښې ئې د کوزن وهلې په شانې ويږدلي پيدا شوه لنډه دا چه (حميد) له ډير فکر وهلو ، او دريدلو څخه آخر په تنګ شو ، او له کوره وووت مګر دده له وتلو سره جفت ځګره هم پای ته رسيدلې وه .

دده ورور له کوره بهر و وت ، او (حبيبه) له زړه څخه خوشحوشخ دده په خونه کښې ننوته .

هغه (حبيبه) چه چپ له دغي ورځې څخه بهره وزخ د (حميد) په خونه کښې په خندا ، او اکار و سره ننوتله ، او هيڅ کله به ددې وچولي تريو ، او خوله به ګې پټه نه وه نن او ل ځلي دي چه په ژړا سره ننوتله ، او دده د ورور له لاسه ئې پټې کولې ، او اوښکې به ئې له سترګو څخه تو يولې .

(حميد) چه دا وضعيت ته وکتلو ۸ ځايه ځکه ، او آسمان ورباندې و څر خيدلو ، او بې اختياره له خپل ځای څخه پا څيدلی ، ددې په دلاسا کولو باندې ئې پيل وکړ لو ، او سرګی چه دده د چير کته په باز و باندې ايښی و پورته کړ او .

په عين همدې وخت کښې دده په وجود کښې يو سخت ريږدل ، او ارتعاش پيدا شو ، او يوی مرموزې قوې به دی د (حبيبي) په لوری کش کاوه .

همغه قوه چه له ډيرې مودې څخه دده دروح په تيه تياره کښې پټه وه چه او س ناڅاپه څرګنده شوې ده .

اوربی و اشوی کولای چه مقاومت وکړی . خپل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سر ځنې گرزول . لکه چه پوسور انکار دده په زړه کښې پل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خپل سرئی شکته کړی په ریږد بدااو اضطراب سره ئی مخی کړاه .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه اورعشه دده په اندامو کښې اویدلی وه .

په همغه حال کښې ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خپل ځان له دده څخه په همغه خوا کش کړلواوحال داوچه دا نه ده پوهیدلی . ځکه چه دهغی په وجود کښې‌هم د (حمید) له لاس وروړلو څخه همداسې یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له‌دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښې له خپل ځایه هغی خواته غورزیدلی و .

دواړه هك پك اوحیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه‌خوا او (حبیبه) بله خوا په دوه قدمه لری فاصله کښې ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا او حیرانیا تر ډیره وخته پوری و زغلیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خپل ځایه پاڅیده اود ورد به لوری روانه شو له . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزید و اوهیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو دده د زړا غږ به ئی هرو مرو آوریده .

دنوولی ژړل؟ اوعلت ئی څه‌شی و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۹

دوم ټوك

دشپې له نيمې (مجيد) له نورو شپو ژغه په وخت کور ته ورسيدو . او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت (حبيبه) په خپله خونه کښې په يوه کار باندې بخته وه . د وی دواړو ورو نو تر ډيره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجيد) دهغې جګړې په نسبت ډير خپه ، او پښيمانه و .

په ياى کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبيبه) د خونې خواته ور غلل ، ورتړلی و . دژړا غږئې دخونې له منځه آوريدو .

همدا چه (حبيبه) دخپل دميرۀ اوليوره په ور تګګ باندې وپو هيدله ، په تلوار سره ئې دروازه پرانيستله ، اوښکې ئې له خپلو سترګو څخه پاکې کړې ، او خپل اضطراب ، او پريشانۍ ئې هم په خو شحالۍ سره بدله کړه ، او د(مجيد) تر څنګه داسې کيناستله لکه چه هيڅ پوشې ددوی په منځ کښې نه وی پيښ شوی .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دی کچنی کورنی په ګډه سره ډوډی وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، او لمونځ ئې اداکړلو ، او نبې نبې خبری ، او مجلسونه ئې سره وکول . مګر دتيارې پو پټ عامل ددوی په منځ کښې دانني ورځې ، او شپې تر تهديدلاندې نيولې وی .

اصلی خبره موپر ينبودو ده ، او په بله خوا لاړو :

ومولېکل چه (مجيد) په خپل هغه کار چه (حبيبه) غوندې يوې ښکلې تابعداری باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و ، سخت پښيما نه و ، او له همدې جهته ئې (حبيبه) ته ډيره دلاسا ئې ورکړله ، او عذرئې ورځنې وغوښتلو نو نه دی سببه (حبيبه) هم له زړه دده سره پخلا شوه ، او (مجيد) ددی خپلی بدخوئې دجبران دپاره يوه جوړه ډيراعلی بوټان (حبيبه) ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په ګران قیمت سره واخیستلو، چه دهغو بوټانو له پښوکولوڅخه وروسته (حبیبه) په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه ګڼه هیڅ ګلی نه وژړلی، اوهیڅکله نه وه خپه شوې اوس راشه چه وګورو چه په دې ورځوکښې به (حمید) باندې څه تیریږي؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راپیسې یو نوی شی پخپل وجود کښې لیده، اویو بل ډول احساس ددهٔ په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دې دهٔ له نوم څخه خبر نه و.

فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) د نږدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ داوریدلو په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلوځنې، بې اندازې نشاط، اوحظوظیت، او خوشحالی ورته پیښیږي، او لدې شیانوځنې ددهٔ په زړه کښې غورځنګ، او په روح کښې ئې دآلوتلو علامې پیدا کیږي.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شی پخپل وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهیده چه څه وکړي؟ نوچوپ به و.

ورو ورو داسکوت، او چوپیدائی په حیرت، اوحیرانتیا باندې بدله شوه.

وروسته له هغه به ډیرې ورځې دخپلې خونې په یوه کنج کښې ګوښې ناست و، او ترې ترې به ئې یو لورې، او بل لورې ته کتل.

د دوه مینیو ورځوکښې به (حمید) له دې خپل حالت ځنې په تعجب کښې وه، اوترا به ئې ورځنې خوړله. ولې په تدریج سره ئې داترا خوړل، او تعجب هم ورك شو، او هر څیزې به لکه یوبت غوندې ورچ کلك ناست، او ټیټه ټیټه به ئې یو خوا ته کتل.

اللهوه داچه په دې روحي بحران باندې یوه هفته مبتلا و.
یوه هفته تیره شوه، ددهٔ دروحي بحران دوره تمامه شوه، او هغه پټ اور چه په دومینې شعله ئې اوخته شوې وه دمیڼه زیاتیده، او تودښت ئې ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نواوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی اوښی بلا اخته شوی دی چه هر سړئی غم دی، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه « یاڅئی تری ورک دی » او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی بوځای کښی ولاړ دی چه « دی خوا ته ئی ګړنګ او هغی خوا ته ئی پړانګ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی بر سیره پردی چه د دنیا شرمندګی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته پیښیدونکی دی ګویا دی له خپل مهربان ، او ښاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) یوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر، او تصور پسی بالکل ونه ګرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لګیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) د نازکی ګوتی کار دی ، او دهغه پرهار علاج فقط د(حبیبه) وصال دی ، او بس .

کوم وخت بچه (حمید) د خپل ورور دشفقت ، او دمرحمت ، او دپالنی ، او دمهربانی مراتب پخیال زړه کښی ګرزول، او چه بیا به ئی دخپلی عاشقی د دی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به ور باندی ګرده تاویده ، او خرخیده ، او ویښتان به ئی زیګه شول او جګ جګ به دریدل ، او مصمم کیده به چه باید دی دا چتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هر کله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت، او حسن، او کرشمی، او دهغی عشق ، او محبت په تصور کښی ورتلو، نو لیده به ئی چه له دی ځنی هم رغیده نشته نو زار زار به ئی ژړل او غټی غټی اوښکی به ئی له سترګو څخه بهیدلی ، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلا دی را باندی اوروله ، او څه سخت تندر دی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ، او خاطر سره یا زما زړه د (حبیبه) له عشق، او مینی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه خلاص کړي، یا زما سره را څخه واخلي، او بې شرمومې مه شرموې، او دنیا غلي (مجید خان) په مقابل کښې مې خیانت کاره، او متجاوز مه گرزوې.

سره له دا سې راز نارو او سوررو د (حبیبه) محبت، او عشق دده باندې لا زیاتیده، او د هغې د مینې لمبه دده په گرد وجود کښې بلیده، او تل به ئې سترگې دوره په لوري ختلې وې چه دیوې حوا، او یلې خوا تیریده و په وخت کښې ئې تل وینې، او غوږ به به ئې ددې دغږ داوریدو دپاره نیول وه، او خیلې سوگمې به ئې راښکودلې چه ممکنه ده دهغې خوشبوئي ئې تر سوگمو شي، او ډیر خلې به دې په (حبیبه) پسې همغسې زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په ده پسې تلله او راتله، او خواد تخواد به ئې کومه موضوع پیدا کړې هغې سره به ئې خبرې او ټوقې کولې.

او په عین هغه حال کښې چه دده حرکات به له حیره، او ګټلو څخه متجاوز شیدو ته نږدې کیدل، زر تر زره به ئې د (مجید) خبره په مخ کښې د ... او له لاس و پښو څخه به لرې کیدا او د ورور ولې وظیفې به دهان په ژبه ورته ویل ... ي (حمیده) داچتې خیالونه چه دنا اړ عقبې دخرابوي، او تازما خوا خوږي ورور یمخ کښې شرموي، له سر څخه و باسه! زما دخره په نسبت. چه تا سره مې ډیرې ښې گټنې کړیدې، تل امین، او وفادار او سه.

که رښتیا اوري! (حمید) هم همدا سې غوښته، او همدا به ئې تل په زړه کښې وه. مگر خوار څه وکړي، چه دده دزړه اختیار دده په لاس کښې نه وه. دده عنان، او واک دبل چا په لاس کښې و او بلا اراده په دا خطرناکه کنده کښې (چه پای ئې معلوم نه وه) لویده.

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریږي، او په دا بې سر او سامان چول او بیابان کښې نه ځي، مگر بل یو لوی قوه چه عشق ئې بولي دې به ئې د شاله اوري تیل واهه، چه هله! زر که لاړ شه! در یږه مه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۳

اتم ټوک

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه. هغې هم له دې غم ځانګېزه عاطفې ځنې (چه د «عشق» په نامه سره یادیږي) څه برخه لرله، مګر ذاتي عفت، او فطري عصمت، او دمیړه امانت، او دمیرمنې توب وفاداري، ددې په مخ کښې یو لوی دیوال او دټینګ سد په شانې ولاړ و، او د خپل زړه خبرې ئې نشوې ښکاره کولای. نو یخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئې ایستلو، او په خوله به ئې هیڅ نه ویلو مګر داد پښتو دلنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې ګرزولو.

پټ مین یم پټ به ژاړم

پټې به اوښکې ګړیو انه ته تویومه

د (حمید) خونې ته به اوس ډیره لږ ورتله، مګر تل به ئې خپلې ځېرکې ځخه، دده خونې ته کتل، او دده ګرځ حرکات او سکنات به ئې لکه یوماهر عکاس د غور په سترګو سره لیدل، او دهغو عکس ئې یخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښې له هغو ځنې استفاده وکوي.

د (حبیبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مګر کار به ئې له لاسه نه وبوره. غوښتل به ئې چه له خپلې خونې ځنې بهرته لاړه شي، مګر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه پاځیږي.

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لویدلې وه، له یوه اوري عشق او له بل لوري «وظیفه» ددې په زړه کښې سره په جنګ و، او هریو به خپل قوت او قدرت ښندلو تر څو چه بري مونده کاندې او (حبیبه) هغې خواته ورکش کړي. داخواره کې په دې منځ منښ سرګردانه او حیرانه پاتې وه، او هیڅ نه پوهیده چه خپل لیونی زړګی سره څه وکړي؟.

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و، نو (حبیبه) به دانګړاوګی دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر گی نیولی منتظره به ناسته وه ، چه (حمید) به څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) به نوت (حبیبه) به دهغه له مخ څخه تښتیدلی په کور کښ به پټیده اوهلته به ئی سر په دوا ړو لاسو کښ نیولی زار زار به ئی ژړل .

دشپی لهخی بهچه دوی گرد دهوډی اوچ ته لپاره سره تولیدل (حبیبه) به په ډیر مشکل سره خپل ځان اداره کاوه ، اوتر خپل واك لاندی به ئی ساته اوپه هره وسیله سره چه کیده ځان بهئی آ رامښکاراوه .د(حمید) حال هم دگډلون په وخت کښ کټ مټ د(حبیبه) پهشان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسی تل گوری چه دښځی رنگک ئی ورځ په ورځ تغیر مومی اومخ ئی تك زیړ آ وښتی دی او همدا سی ئی دورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږی مگر په سر باندی ئی نه پوهیدلو چه (حمید) باندی څه شویدی ؟ چه ورځ پهو رځ ډنگریږی او ضعف او نقا هت ئی آخری درجی ته رسیدلی دی ؟ او همدا سی حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ اودمخ گلونی مړاوی بریښی ؟ اوتل ئی دځوانی پهبهار کښ دخزا ن اثر ښکاریږی ؟ . .

په رښتیا سره دالکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ور ستیو څو هفتوکښ ډیره غمجنه اوپریشانه ده اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل وروروسره ډیره مینه لرله اوهم ئی ښځهورباندی ډیره گرانه وهددی حال اوتغیراتو لهلیدلو څخه ډیرحیران اوپریشان و. دده په خیال کښ داسی راتله چهد (حمید) دپریشانی سبب خو به همداوی چه امتحان ئی نژدی دی ،اودی دهغهله نتیجی څخه ویریږی . مگر د (حبیبه) دځیگان په علت باندی هیڅ نه پوهیده،اوپهتعجب کښ پروت و،اوهرڅومره ئی چه په دی مو ضو ع کښ فکر واهه په درك باندی ئی نه پوهیده - د څوورځو لهفکرو هلوڅخه وروسته دائی په چرت کښ راغله چه ښا ئی(حبیبه) بهدکور له ډیر وکښناستلو څخه په تنگ شو یو ی ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) په‌ماغزوکښ فوت ونیولو ولی چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه) دپریشانی لپاره دده په زړه کښ نه ورتلو اوپه‌عین حال کښ دی خبری ته ئی ډیره تلوسه‌وه چه هر و مرو ښائی د (حبیبه) د دی د ر د تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدگمانی طوفان دچاروح پخپلو منګلو کښ ونیسی ، له هر لوری پریشانه فکرونه په‌هغه باندی یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسپك خیالات ،کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچتی فکر و په سبب سره ،له روحی پریشانی ځنی خلاصی پیدا کاندی ، نوله‌دی جهته پوهانو ویلی‌دی چه انسانی روح ته‌هیڅ یوآفت له‌تردید اوشك‌څخه‌زیات‌ضرر رسوونکی نه دی،اوښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید ځنی ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښ دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئی داخبره په زړه کښیناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښ شو .

له بوی خوا د(حبیبی) کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تر بیګاپوری وزګاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوائی بی له کوم محرم څخه پریږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زرله منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښ داخبره هم تینګه شوی چه (حمید) به‌هم دامتحان له لاره ځنی خپه وی ؟اوشپه او ورځ ئی د خپلو سبقو په تکرارولو اوګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیری مطالعی اودزیار ویستلو په‌سبب و رپښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم ګرزیدا اوتفریح په کارده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره باندې خبر نه و ، او نه پوهېده چه کشر ورور ئې (حمید) له ډېرو ورځو راهیسې له لیکلو ، او لوستلو ، او سبق ویلو څخه بیزار شوی دی ، او دا ضعف ، او ناتوانی او پریشانی له بل لوری ورته پېښه شوې ده .

خیر ! (مجید) دا سې یو قصد ، او اراده وکړله چه له دې نه وروسته به د صباانی او بیگانی له مخې (حبیبه) د ده له کچنی ورور (حمید) سره یو ځه بهرته درومي ، او وروسته له ننه گردش او تفریحه به دواړه بیرته سره را درومي .

گویا (مجید) پخپل خیال کښې په یوه غیښی دوی نښې ویشتلی یعنې غوښتل ئې چه په دې وسیلې سره له یو خوا (حبیبه) له پریشانی او گوښې تو به څخه خلاصه کاندې ، او له بل لوری ئې په زړه کښې خیال ورورته هم (چه په خپلو سبقو کښې له ډېر و زیار ویستلو څخه ناکار ډېر شوی دی) څه تفریح ، او فهم غلطی ورکړي ، او دا کار دده په نظر ډېر ښه ښکاریده .

یوه شپه په دا سې حال کښې چه (حمید) پخپل کور کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و یعنې کتاب ئې پخپل مخ کښې پرانیستلی ، او ورته کتل ئې ، مگر فکر ئې لکه یو وحشی مرغه د کتاب له کور یو څخه په تیښته ، او په یو بل عالم کښې الوتلو ، (مجید) ور باندې ننوتلی و نه ورته ئې ویل :

زما جانه ! دومره زیاته مطالعه مه کوه ، چه روغتیاته دې ډېر نقصان لري ! وروسته له دې څخه یو ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښې تللی بیا په خبر و شوی (حمید) ته ئې وویل :

زما د سترگو توره ! یا څه نن شپه د سینما سیل ته لاړ شه ، چه پام د غلط شي ! ”

اگر که (حمیـــد) هیڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شي مگر د لږ څه فکر وهلو څخه په وروسته ، د خپل د ورور له دې خبرې څخه خوښ شو ، او په زړه کښې ئې دا خبره تېره شوه ، چه دې مشغولتیاته می تر اوسه پوری پام نه وه شوی ، ولی زه به تل پخوا له دینه چه د (حبیبه) د مینې لمبې زما په وجود کښې نه وې بلې شوې ، د سبق په ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بخت وم ، او فقط څوڅلې سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښې سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی ګوندی چه هلته می لږ څه پام غلط شی .

نوزر پاڅیده ، او دریشی ئی واغوستله ، او له خپلی خونی ځنی بهر شو . که ګوری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، دانګړپه مخ کښې بهر وتلوته تیاره ده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نژدی وچه بیهوش شوی په ځمکه ولوېږی ، مګر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیو لو ، مګر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غاښونه به ئی یو په بل سره لګیدل ، او لینګیوکښې ئی دریښږدیدا اثر معلومیده .

په عین همدی وخت کښې چه (حبیبه - او - حمید) دواړه په حویلی کښې سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وګرځاوه چه « ځویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی ګنډی جملی په (حمید) باندی خورا عجیبه تأثیر وکړ او غوږ ئی ځوړ ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنی په داسی یو حالت کښې واویدو لکه چه داورغتی غشی سکروټی دده په سر او ځګرکښې اوېدلی وی .

بیا ځمکه ور باندی ګرده وڅرخیده ، او په سرکښې ئی سخت دوران پیدا شو ، او که په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لښکس ئی خوړلی او لویدلی به و .

نا څاپه دده په زړه کښې دا خبره تیره شوه چه بیا ئی زما وړور به زما له دی معاشقی ځنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه رواغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، او په ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی وړور ته (لکه چه دی) هغسی رنګه ښکاره کاندی ، او دخپلی دیګنا هی او ځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښې قسمونه وخوری ، او وا وړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر پخوالدی څخه چه دی خیله خوله وخوزوی (مجید) وډاندی شوی له جیبه ئی پوشل ر و پگیز نوټ و پستلی ، اوده ته ئی ورکړاو،اوپه یوه معمولی لهجه سره ئی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری څخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړئی لادده له عاشقی څخنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - دده‌ورپېښه شوه ، اوهغه داوه چه‌که د ی او (حبیبا) په دی تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را درومی مبادا چه له ده څخنی چپ له شریعت ، او انسانیت څخه کوم حرکت صا در شی،اوځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل چه دخپل وروره نسبت وفادار اوسی او دده حرمت ته ترخو ئی چه عقل او فکر په سر کښی وی ګوتی ورنه وړی ، مګرپخپل‌یاغی زړګی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو! دی پو هیده چه انسانی رو ح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزو ری او ناتوانه دی . اود هوسو اوخواهشو په مقابل کښی کت مټ د یوه میاشی په شان د سختی‌سیلی په مخ کښی دی .

اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی‌غرځی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو څخنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزي ، ځکه چه یخپل ځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهرنشی ، اودامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهرپل کینږدی .

همداو هغه لاس ئی چه دنوښ دا خیستاو لپاره غز ولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل : نه ! « زه نه ځم! » .

(مجید) ورته وویل : « نوکالی دولی واغوستل ؟ » .

اگرکه دا سوال ډیرهیوه عادی او معمولی خبره وه ، هرکله چه (حمید) خپل لاس او پښی په دی ځای کښی ورك کړی و ، هرخو مره ئی چه په خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل دنه تنگ لپاره کوم بهانه او پلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای ، فقط دومره ئی په زړه کښی تیره شوه ، که په دی موضوع کښی څه زیاتی خبری وکړی ، نه چه داپه خبره ئی ښکاره ، یائی وروور ور باندی بد گمان شی ناچاره ئی بیا لاس وروزد کړی نوښ ئی ورځنی واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انگړه ځنی ووت.

(مجید) د کوڅی تر آخره پوری له دوی سره لاړ . اوهلته ئی په ورو چه (حبیبه) پوه نشوه خپل ورورته وویل : « په داسی یوه لاره ترسینماپوری لاړشی چه په هغی لاری کښی دخلقو بیراو باړ کم وی ، اوتاسو په هوسائی سره لاړشی اوراشی اودتنگ په وخت کښی د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوارنه پوهیده چه هغه یخپل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی اوردباروده تر خوا ولگولو !! اوړنده شوی تیشه ئی یخپله پښه ووهله !!!

څه به وکړی شی ددنیاقانون همداسی چلیږی ، اوسړی دداسی کارو په فلسفه باندی نه پوهیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خالقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر ځنی شکایت
وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پېښی ولري
مگر په دی باندی نه پوهیږی چه تل د خطر او مه انسانان خپلو ځانو ته
پخپلو لاسو سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه نن چاته
پیښیږی د هغه غفلت او دبی پروائی نتیجه گڼله شی چه پرون ئې
کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازار ونځنی تیریدل، او په ټولو لارو
کښی به چو په چو پتیا سره روان وو، او یوه هم له دوی څخه شو نه وی چه خو څو
هرکله چه له لوی بازار څخه چه هلته ډیر از د حام و تیریدل، نو دواړه سره رډ ن
شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نژدیکت سره پخپل وجود کښی د اسی یو ارتعاش او اضطراب
محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوند ځنی روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب وله عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر څخه، (حمید) ته ئې
دمد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.
(حبیبه) ته به ئې چه کله د عشق لمبی به ور باندی بلیدلی.
د دنیا رسوالی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئې چه کاوه، و یریده به،
خیال ورور ته به ئې چه فکر کاوه اضطراب به ئې زیاتیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې به لږ په دې باندې مسئله کښې تحیر کیده . . نو له حده زیاته ئې ننداره ښځه او خوړ، ډیره ویره به ور ته پیښیده .

د اګر د مختلفه احساساتو سره غوټه شوي، په ده باندې یو عجیبه حالت طاري شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئې فرق نه کیده لو . لکه مست شوی او بیخوده انو غونډې په لاره تلو . خپل واک ئې په لاس کښې نه و خوځلی ئې له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړلو یو ځلی نژدې وه چه سخت په ټکه باندې ولګیږي سر، یانې اورمیږ مات . شي بل ځلی ئې یا یو سخت کنګس وخوړلو مګر آفرین دوی په (حبیبه) باندې چه میړانه ئې وکوله، اوز رګی له لاسه ونیو لو او ویری ئې نه ښو دلو چه ولو یږي . . . او که چیری په هغه سرك باندې چه ګرد په ډبرو او پلنو پلنو تیږو باندې فرش شوی و، لویدلې وی، مړ به و .

ددی حالت له کتلو ښځه ګردو تلو نکو ، دی میړنی ښځې ته تحسین او آفرینونه ویلو او دی سړی سره تو لو کسانو همدردی کوله ، او ویل به ئې چه خدای د دی ښځې ته خیر او برکت ور کړی چه دا سړی ئې له مرګه ځني خلاص کړلو .

وروسته له دی ښځه چه د (حبیبه) پاسته لاسونه دده په وجود باندې ولګیدل ، او هغه له نژدې ښځه ددې په بوی باندې متحسس شو ، نو لږ څه په خود شو ، مګر دده په ګردو اعضا ، او پلو باندې داسې یوی برقی شرارې نفوذ ، او جریان لرلو چه له خوشحالی او نشاطه ځني روغ شوی وه ، په بله ژبه دده په وجود کښې دارازی وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نری وږمی له تیریدو څخه دیو لوی تالاب په مخ کښې له اوبو ځني کمکی کمکی څپې پیدا کیږي .

اوس نو بیا د تهنګیدا قوه دده په وجود کښې نه وه پاتې، او واك ئې بیاله لاسه وتلی و . ولی چه بیانی پخپل زړه کښې هغه دده یو له بله مختلف احساس لیداوچه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

اومیني ، او وفاداري ، او وظيفې ښځه ، اولږ څه شيبه تيره نه وه ، چه بياهغه دواړه احساسات يخپلو منځو کښې په شخړه شول ، او دهغه په وجود باندي بياهغسې د مغلوبيت يو ه منظره ښکاره شوه ، او بيائې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهېده چه دده په ماغزو باندي څه تېرېږي او څه ورسره کيږي ، چه دي هيڅ نه پوهيږي ، چه څه وکړي ، او په کومه لار شي .

دی خوار په دی حالت کښې لکه هغه ناز که بوټه يا تنکی وچ . وا ښه ، چه د سختی تندی سيلی د جريان په مقابل کښې پر يوتلی وي ، واقع شوی و ، او بي واکه قد مو ئې په ګی آخيستل او (حبيبه) سره لکه يو بيهوش شوی سړی ځنګ په ځنګ تلو ، او د تلونکو په ډله کښې ئې ډير ځلی له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دی څخه چه کله به ئې ښي ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، او شايد ځينې شيانو باندي لګېدل او خوږېدل به ، او بل لاس ئې کلك د (حبيبه) په نازکو منګلو کښې نيولی شوی و ، چه نه ئې پرېښوده چه ولويږي ، نور په بل شي باندی هيڅ نه پوهيده .

(حميد) په دی وخت کښې په يو مرموز ، او مجهول وضعيت سره اخته دی . فکر ، او خيال ئې ډير زيات خراب شوی دی . د محاکمی قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او يو هنه تری هيره شوی ده . د ماضي ، او د حال ، او د مستقبل خبری ټولی دده په ماغزو کښې سره غونډی شوی د هغه په مخيله کښې ئې يو عجيبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار د هغه په سر ، او بر باندی هيڅ نه پوهيږي ، او ورد ، او لودن تری ورك دی . فقط په دی ټپه تياره کښې ئې کله کله د خپلی د مور (فاطمی) او د خپل ورور د (مجيد) ، او د خپلی د محبوبی (حبيبه) څېره ليدله او په تيره د (حبيبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بريښېده چه په هغه باندی درنا يوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږمی څخه چاپېر د نور شپول ليده شي) اويد لی وي .

(حميد) په داروحي شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعيت ، او موقعيت ، او تکليف باندی هيڅ نه پوهېده ، تر دی چه په دی باندی هم نه و خبر چه دی ولی نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا غیر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کیږی ؟ اودی څرنگه له (حبیبه) سره خنگ په خنگ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سرك په ار ته کښی چه هلته د خلقو بیر و بار ل‌ږوو، او رڼا ډیره لوېده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ګی کاندی، نو وروسته له پېنه نیواو څخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان ببد ار کړه چه چیری ونه لویږې ، اوکوم ځای دبیاخوږ نشی او که د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینماله سیل ځنی تیرشوی بیرته کورته لاړشو » .

سبحان الله ! ددی خبری یوعجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یو هنه له خوبه ځنی ویښه شو اله، او په ډېرو ستر گو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) ترڅنگ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د ورور خبره هم د ده په مخ کښی ودریده ، او زړئی بیا له حیا ، او وفاء او دامانت له سببه ستر گی پټی کړی . چه (حبیبه) سره ستر گی په ستر گی نشی ولی چه (حمید) ډیر یومسلمان، اوباحیاء او شرمناکه ځلمی و . مگر په دی ډول کښی د عشق او مینی له لاسه لویدلی و ، نوځکه چه لږ څه یخود کیده د خجالت ، او دشرمندگی احساس ئی په وجود کښی له ورانبکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنگ او شخړه سره اړله . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د ورورولی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول وپوهیږی ، نو دلته یو تشبیه یا یو مثال راوړو ، اوهغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجود څخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی گو یا چه دادواړه کسان ، دمیدم پر له پسی د ده په زړه کښی ښکاریدل ، او بیا پټیدل .

د (مجید) خبره به ده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله ، او خپل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، او له ده څخه ئی د وفاداری اودامانت شعاری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجیب قدرت سره یې نور هرشی د ده له یاده ویستل.

اوبه دی وخت کښې به (حمید) دغه تزی په شان وه چه په سخته گرمی کښې دیو خړ رابخو اوبو دکاریز دویالی په غاړه ولاړ وی، او غواړی چه له هغو اوبو څخه لږڅه وڅکی او خپله تنده پری ماته کړی. همدا چه او بوته لاس وړاندی کړی سمد لاسه یو سړی راشی اوپری ئې نږدی چه او به وڅکی، یعنی په مجرد ددی چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته گوتی وروړاندی کړی، فی الحال ئې ده د ورور مخ وربه یادېده.

بالآخره (حمید) مغلوب شه، او وظیفی دمینی په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی، او د خلمی توب احساساتو گردنورشیان له منځه ورك کړل.

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالاو باندی مشغول دی، او لکه هغه کسان چه دتبې په حالت کښې پرته پرته وپل کوی، دی هم په چپی چپی فکر وکښې پروت و، اوهره گړی بههرهرشی د ده په زړه کښې گرزېدل، اودلاسه ئې نه وه پوره چه دافضول خیالات له خپل ځانه لری کړی.

په همدی خیالو او اندیښنوکښې ډوب د سینما دروازی ته ورسېدل، او (حمید) د(حبیبه) په ټو مبل او اشاره سره بیاله خپل چرت څخه وتلی اوزرئی دسینما داولی درجی دوه ټکسونه آخستی او دواړه سره لاس په لاس دسینما په خونه ورننوتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ټوك

(حبيبه) موهيره کړه ، راځی اوس وګورو چه هغه څه حال لری ؟ ..

(حبيبه) هم د(حميد) په شانی يو عجيبه کشمکش اخته وه .

مګر ښځی داسی يو خاصيت لری چه د خپلو احساساتو په پټولو کښی له نارينو څخه ډيری ښی دی ، او په دی کار کښی يوه خاصه ملکه لری . د ښځی ضمير د سمندر بی پايانه سيند غوندی دی چه ډير طوفانونه ، او موجونه پخپلو ژورو ځايو کښی ساتی او په مخ ئی هيڅ يو اثر هم نه ښکاريږی په مياشتو او کلونو کښی رنځ باسی او زحمت په ځان آخلی ، مګر خپلی شونډی هم نه خوځوی . په راز رازتکليفو او ربړو باندی اخته وی ، ولی ددی له خولی څخه يو آه هم نه وزی .

(حبيبه) هم عاشقه شوی وه . رنځ به ئی ويسته ، زړه به ئی له غمو څخه ډك و ، مګر به خوله به ئی هيڅ نه ويلی ځکه چه دا هم وظيفه شناسه وه او له وفاداری او امانت داری څخه ډکه وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې هماغه تو پیر وه چه د ښځو او نارینو په احساساتو کښې تل لیده شی ، او مونږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او تراوسه پوری پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تیاره تمکی باندی رڼا واوبزی ، او داتوره وریځ دبشر د ژوندون له مخی ځنی ورکه شی . نو البته انسانان به پوقدم نورهم دسعادت او د نیکبختی په لوری دروی .

اګر که په ډومبنیو ورځو کښې دپرېشانی نښې د (حبیبه) په څیره کښې لیدلی کیدلی ، مګر دانښې به دومره نری او ناڅیزه وی ، چه هیڅوك به دهغو په لید لو د هغې په هغه درد باندی چه ددی په زړه کښې پروت و ، نه پوهیدل . او چپ له دی څخه که به څوك د (حمید) حرکاتو ته ځیر کیده ، نبه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی .

هو ! (حبیبا) هم د (حمید) په درد باندی اخته وه . او دهغه په شانی ئی غو ښتل چه په ځپل اسلامیت اوامانت اووفا باندی ټینګه ولاړه وی .

ښه ! اوس ددی خبری ځنی مخ اړوو ، او سینما ته ګورو چه هلته څه پیښیږی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده ، دعاشقی یوډیر ښائسته فلم وه ... یوه ګاډیوان یوه ښائسته ښځه پخپلی ګاډی کښې کرا کړی وه او دسفر په منځ کښې ګاډیوان په دی ښځه باندی عاشق شواوپه هغه هوټل کښې چه دوی دشپی له مخی ښکته شوی وو ، دآشنائی تارئی ور سره وغزاوه ...

(حمید) ددی برخی په لیدلو سره بالکل بی واك شوی و ، او دده احساسات داسی خوځیدلی و چه نژدی و هملته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښې ئی و نیسی لکه چه په دی قصد سره له ځیل ځایه هم وخوځیدلو مګر په مجرد دیاځیدلو دده فی الحاله خراغونه بل شول اودی هم بیرته کیناستو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلې پردې ترشروع کېدلو پورې ئې په ډېر دقت او په خبرخبر (حبیبه) ته کتل مونږ نه پوهېږو چه په دې وخت کښې ئې څه خیال پلو ونه پخول، او په کومو کومو چرتوکښې ډوب تللی و فقط دومره پوهېږو چه دغه مې توب تر تأثیر لاندې بالکل راغلی او نور گردشیان ئې هېر کړی و....

په دوهمه پرده کښې دگادیوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گادیوان دهغې ښځې په چېرکټ پر پوتلی ددوی دناستې اودملاستې منظره لیدونکو ته ښکاره شوه او وروسته له هغه ځنې بیاځراغونه بل شول .

ښاغلی! لوستونکی پخپله تصور کولای شی چه ددې مناظرو دلیدلو په وخت کښې به (حمید) په څه فکر کښې و، اود (حبیبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلمیان، اودواړه عاشقان، اودواړه معشوقان واقع شوي و، اواوس هم ځنگ پهځنگ سره ناست دي، اوداسې پېښې ته هم گوري.

(حمید) بیچاره دشیطان په لاس کښې ولوېده، اونوردمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، اوس دوظیفې دېپژندلو فکر ددهٔ په زړه کښې هیڅ نه راتلو، اوغوښته ئې چه زرتر زره دسینما له خونې څخه ووزي . مگر دوهمه بې سده شوی وچه دخوزېدو طاقت ئې نه درلود ، نولاعلاجه همغسې ناست پاتې شو . بیا څراغونه مړه شول، او دسینمابله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق اوعاشقۍ بدې قصې، اوخرابې پېښې څرگندې شولې، اودگا ډیوان دهغې بد بختۍ، اوتباهي مناظر ونبودل شول چه هغه ته دشهوت پرستۍ، اوعاشقۍ له لاسه وررپېښې شوې و .

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلك ئې په بخنې، اوواوروکښې مړ شو، دی پخپله در په در، خاوري په سر شو، اوپای ئې معلوم نه شو، چه چېرته لاړ .

(حمید) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هیڅ فکرهم نه و، او هیڅ پوی ته ئې پام نشو اوکه ددې قصې آخرته ئې فکر شوی وی ، نوالبته دده دعشق تود والی به لږ پده، او ددې هولناکه هنگامې په لېدلو سره به ئې سترگې غړېدلې وې مگر هیهات او افسوس !

د سینما نمائش ختم شو ، او ګرد خلق بېرته ووتل. دوی هم له سینما څخه و وتل. خلق ډله ډله هر لوری ته تلل ، او د هر چا تلیوارو چه ژر کورته ورسېږي مګر دوی دواړه و ځ ګلاك پخپلو ځایو کښی ولاړ وو . مونږ نه پوهېږو چه دوی په څه فکر کښی وو ؟ او کومه اراده ئی درلوده ؟

لکه چه (حمید) د خپلو عواطفو په مقابل کښی مغلوب شوی وی ، او غواړی چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی . مګر خجالت باسی . که ربښتیا و ویل شی هم ئی خجالت وېسته او هم ویرېده .

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهېده چه هغه هم پخپل زړه کښی د مینی په درد باندی اخته ده ، او د ده د عشق سکروټی د هغی په زړه کښی هم لوېدلی دی .

دویری سبب ئی داوه که څه و وائی ، و رور به ئی دده په حال باندی خبر یږی ، او پټ راز ئی ښکاره یږی ، او په شرمو باندی شرمېږی ، او د دی خبری له تصور څخه په ځان رږ دېده .

له بل لوری ئی غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښی خپل ځان پو لوی ، او با فضیلته سړی غوندی ښکاره کاندی . نو د دی جهاتو په سبب ئی نه شوی کولی چه د خپل زړه پټه خبره ښکاره کړی ، او بر سېره په هغه زړه ئی نه غوښته چه د خپل دورور په نسبت سره خیانت وکړی ، او له ګردو څخه بدتره دا خبره وه چه که دی د خپل عشق ، او د مینی اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیا به د دی د عشق په لمبو کښی لا زیات سوزی .

لنډه دا چه (حمید) په هغه حال کښی چه د رنځورانو په شان ځنګېده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره ځنګ په ځنګ د کور په لوری روان شه .

کورته ورسیدل (مجید) د دوی په انتظار کښی ناست و . سم د تیرو شپو له عادت سره ئی شپه هم د هغوی ډوډی په ګډه سره وخوړه له شوه ، او چای وڅکل شو . وروسته له هغه څخه (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال دا و چه هغه په دغه شپه داسی بدحال درلود لکه چه په خوب کښی د کابوس عارضه ورپېښه شوی وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه‌د (حمید) چیغی پورته شوی ، ناری سوری به ئی وهلی (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده سمدلاسه د خپل خوب له ځایه پاڅیدلی د (حمید) خونی ته ننووت او پښتنه‌ئی ورځنی وکوله چه « هلکه‌ولی ژاړی ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږ دغځیدلی او ژړل ئی .

(مجید) چه‌تراوسه پوری خپل وروړ په‌داسی یوحالت کښی نه‌و ، لیدلی ، له‌دی وضعیت څخه ډیر خفه، اومتعجب شو ،او راز راز پښتنی ئی له (حمید)ځنی وکولی (حمید) دگردو سوالو په‌ځواب کښی ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په ځان ناروغ یم چټی خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید) وربا ندی ډیراصرار وکولونو داځوابئی ورته‌وو یلو : « مورمی په خوب کښی ولیده ، اودهمدی لیاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښی کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دی وخت کښی (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل وروړ په‌فکر کښی ډو ب تللی و ددی ژړاته‌ئی پام ونشو ،اوکه ددی په ژړا باندی هم‌پوهیدلی وی . نو هر و مرو به له دی پټ روحی ارتباط ځنی څه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیاسره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلی درد باندی پوهید لی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړ ونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئی ځان ته غوره کړی و . مگر سړی څه ووا ئی:

د جهان حادثات پخپل تگ کښ ډیر چابك او گړندی مشغول دی

اودده اود هغه اودنو رو کسانوله خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښ کټ مټ داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښ ئی باد

هری خوا ته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په بنګاره سره آرام و... مګر دنته په ژوند ګی کښ ئی اندېښنه

... ره زیاته شوی وه .

غم او اندېښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب اوشدت په وخت کښ غمجن سړی

په ښکاره سره دیو آرام اوعاجز اوچوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ؛ دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښ غیر له صبر او

طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئی ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، اودی دخپل دزړه په خبره خپلی

محبوبی (حبیبه) ته وربنکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا

څخه خبره ده چه دهغی دمینی غښتی دیرپه ښه شانی دده دځګر په ښه لګیدلی دی .

د ښځو لطیف احساسات، د برق د جریان په شانی د نارینؤ د روح په تیاره

کښ خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی

پوهیږی ، مګرد ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د

پټی مینی اوعواطفو څخه خبریدل په ، کلوکلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدی صورت سره ډیر وخت تیرشو . . . دامتحان ورځی په سرورسید لی . (حمید) اړ و چه د ورځی له مخی له خپل کوره بهرته ووزی . اوددی یوالحی توب په وخت کښ (حبیبه)ته ممکنه وه، چه دخپلی خونی یو کنج کښ مخ په دیوال کښنی، اوله خپل ځان سره ګړیدلی ، او له خپلو ستر ګوڅخه اوښکی تو ئی کړی .

د (حبیبه) له دی احساساتو اوعواطفو ځنی (چه پدی ورځو کښ ئی لری ، او دخپل دزړه دمینی په بته لمبه کښ سوزی ، اودمحبت دغم په ګړانګو کښ و ر بتیښزی ا و تلیږی) ممکنه نه ده دمونږ قلم لکه چه ښائی هغسی څه ولیکلی شی ولی چه دښځی احساسات اوعواطف داسی مبهم اومرموز او نامعلومه وی ، چه هیڅوك دهغو د ښکارولو ، او په هغو د پوهیدلو توان نه لری .

دموسیقی په یوی سندری-دساز او سرود په یومجلس- دیوی نقشی په ښا ئیت- دیوشعر په لطافت- دیوی منظری په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندی پوهیدل آسا ن دی ، مګر دیوی ښځی دزړه په اصلی مطلب باندی پوره پو هیدل ، له دغو ګردوڅخه خورا سخت او ګران کاردی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم توك

نا څاپه (مجید) ته یوسفر ور پیښ شو اگر که د (حبیبه) او د (حمید) لری والی به ده باندی ډیر سخت تیریده ، مگر سره له دی دده تنگ دیورسمی حکم په سبب سره ضروری و. ولی بیاهم خوشحال وچه دی په کور کښ لکه (حمید) غوندی یو سرپرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښ ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او په دی واسطه به د کور له لوری پوره ډاډینه لری .

هغه د خپل د سفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځیده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی او له اوله تر آخره پوری ئی په خوشحلی د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو. (حمید) هم ده ته وعده او ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغی باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښ ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښ نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هداوه چه « روکیه ! په حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ، حمیده ! » . (حمید) هم د ده په ځواب کښ په ډاډینه بخښونکی لهجه سره وویل : « ددی له لوری خفه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډیره وخته پورې هلته ولاړ و، او په موټر پسې او دهغه دوړو ته ئې کتل، هرکله چه دهغه موټر ګردی علامې او نښې د ده له سترګو څخه پناه شولې، نو دی هم په ډیره هوسائي او متانت سره له موټر خانې څخه وخوځید و. دی چیرته ځي؟ معلوم نه دی! په څه فکر وکښې ډوب تللی دی؟ خدای زده! . . .

نن له ګهیځه تر ماښامه پورې (حبیبه) په کور کښې یوازې وه، ډیر وخت له شپې ځنې تیر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلې خونې ته ننووت، ډوډۍ ئې نه وه خوړلې، همغسې وزې په خپل چپرکټ باندې پریووت.

نیمه شپه وه چه د پښو څپهار ئې تر غوږه شو. سترګې ئې چه وغړولې کتل ئې چه ډیوه بلیږي، او دده په میز باندې کوندرې غوړېدلې، او ډوډۍ ور باندې پرته ده مګر هیڅوک هلته نه ښکاریږي.

اول کښې (حبیبه) داسې انتظار لر او چه (حمید) به د نهارۍ دپاره ننشه هم لکه نورکله زما کور ته راځي، نو هرکله ئې ولیدل چه هغه برابر پخپله خونه کښې ننووت، نو دی هم زغرد و شو کولې چه هغه ته غږ وکړي. څو ځلې د ده د دروازې تر شا راغله، او بیرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره ویریدله، او پوهیدله چه د (حمید) په زړه کښې څه څه شیان تیریږي، او بیم ئې خوړلو چه ناڅاپه دهغه د عشق مخزن، او دمینې ذخیره زما د یو ځلي لپاره په سبب لکه باروت غوندې اور وانخلي، او هغه تر خپل نفوذ لاندې رانه وړي.

له بل لورې پوهیدله چه (حمید) ډوډۍ هم نه ده خوړلې. کله ئې ناري ورپسې وهلې له ده څخه ویریدله. او کله ئې پرینوده چه همغسې نهار څملي دا هم ورته ډیره بده ښکاریده.

(حبیبه) په همدې تشویش، او اندیښنه کښې تر نیمې شپې پورې بخته وه. آخر ته ئې دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ توده، او تیاره کړی او ور ئې وړی هلته ئې ورته پرېښې دی او ډوډۍ ئې
په پطنوس کښې اېښې ورو ورو ورغلی دده دخونې دروازې ته شا و درېده، او غوږ ئې
کېښود، هېڅ بو غږ ئې وانه ورېده، نو ئې ورو ورو ور پرانیستای وګی لېد او چه (حمید) پخپل
چپرکټ باندې غزېدلی دی. بو دا هم سوکه سوکه ورغلی، ډوډۍ ئې په مېز باندې کېښوده
او څراغ ئې ولګولو، او وروسته له هغه څخه ئې چه راغلی وه، بېرته ووتله، او د بېرته
تګ په وخت کښې (حمید) ددې د پښو شړپهاری اورېدلی، له خوبه ویښ شو، او ډوډۍ ئې
په مېز باندې ولیدله.

(حمید) له خپل ځایه پاځېده، او لاس ئې ووینځل، بسم الله ئې و ویلی، په ډوډۍ باندې
کېناستو، مګر اشتهائې بنده وه، او هېڅ شی ئې زړه نه کېده، او بیا سخت در بنت ئې
پخپلو ماغزو کښې لیدلو. لکه چه د خونې د چت تر ل لنګر ددې په سر باندې آ چولی شوی وی
بو ډېر غز لکه دغو مسی بنګهار دده په غوږو کښې راتی، او له هغه سره ئې بو درد ناک
احساس پخپل زړه کښې پیدا ونداو.

از شبه د ډوډۍ په مېز باندې قرار کېناست، او وروسته ئې قاشغ، او پنځه وا خستل
او غوښته ئې چه په خوراك شروع وکوی بو ناڅاپی ئې دا فکر په ماغزو کښې ولوېدو، چه دا ډوډۍ
(حبیبه) پخه کړې ده، او دا لوخی د لته (حبیبه) اېښې دی، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی
په مجرد ددې خیال لا تو ګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېده، او له خونې
څخه بهر شو په کفش کن کښې از شبه ودرېده و په خیال کښې ئې ور تللو چه د شپې په تیاره کښې
دده چپ چاپېر له وهمی اشباحو څخه ډك دی څو دقیقې ئې دکور په حویلی کښې دی خوا
او هغې خوا تګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) د خونې شاته ور تلو، هلته به لږ
څه درېده، او وروسته له هغه به ئې لېدل چه بو غیبی لاس و تلی، دی تېل وهی چه له
دی ځایه د زومه او لی درېدلی ئی؟ دا کار څو ځلې پر له پسې په عمل راغی.

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرځېدا راغی. ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو، زړه ئې په غړ ځنګ شو. ځنګنونه ئې په رېږدېدا شول. په غوږو کښې ئې هم هغه د ښو مبسی د بنګهار آواز راتلو. نو ځکه د حوض په خوا کښې کېناست. او وئې لیده چه د شپې په تیاره رڼا نه د اوښکو د تالاب او په رېږېزی لکه چه د انسان ناتو د هغه ناپایدار، او رېږدېدونکی خیالاتو پېښې کوی چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دی.

یو ځلی هم له هغه بنګهاری څخه یو آواز جوړ شو د خپل نښتې په لوری ئې وکتل. او بیه په ځر شو. او ورته ښکاره شوه چه (حبیبه) ژاړی په تلوار سره ددی د خونې په لوری روان شو. وئې لیدل چه ور ئې پورې وو. ودرېدو. وئې غوښتل چه بېرته وګرځی مګر په پښو کښې ئې زور نه وو. او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږی. نو لږ ډېر ئې وکولو. د ژړا غږ زیات شو.

په دې وخت کښې چه ده بانډی د تشوېش او د اضطراب حالت وو. لکه چه یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دې وخت کښې په څه فکر وو کښې ډوب تللی وو، او په دې خطر ناکه شېبه کښې څه رازی مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائی چه ددی قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم...

ښائی چه پوهېدلی به وی چه هغه هم...

نو ډېره تر شا ودرېدو، او زورئې ور باندی وواهه، ور خلاص شو، او دی د ننه په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غونی کښې ولیده چه په خپل چېرکټ باندی ملاسته ده. یو واری دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غور ځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره لګېدل له سره تر پښو پوری رېږدېدو، قوت ئې نه وچه خپله پښه ددی په چېرکټ باندی پورته کړی، نو ئې وغوښته چه چېرکټ سره جفت په ګونډو کېښنی. اولا سونه ئې د (حبیبه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اوري اوزده کړي هغه پخپلې غېږ کښې ونیسي .

(حبیبه) باندې چه په عین هغې ژړا کښې اوس دخوب دډومبي شومې پرېشانۍ راغلې ده د خپلې خونې د دروازې له‌پرانیتلو څخه ئې یوه سخته چیغه اوتراوخوړله . اسکه چه دې ونه پیژانداو . او یوه سخته کړیکه ئې وکړه او ډیره زیاته ووېرېدله .

(حمید) هم له دې کړیکې څخه ډیر د تراوخوړله ، او سمدلاسه‌ئې خوېله د شاپه حوا آخستې ، اوپیاد : پدلې قصدئې وکاوه چه د (حبیبه) ترخوا په چپرکټ باندې کېنا ستلې د مدهوشۍ او سکر په حالت کښې چه دعشق له شرابو څخه ورته پیښه شوې وه (حبیبه) ته لاس وغزاوی او پخپلې غېږ کښې ئې ونیسي .

عین په‌همدې حالت کښې په‌خورا پرېشانۍ اواندېښنې سره‌ئې ولیداو چه ددې دخونې په‌نیمه رڼا تیاره کښې یوسړی دده په‌نظر کښې راغې چه د (حبیبه) دچپرکټ په‌څنګ خوا دیوال سره‌ولاړدې چه‌نه‌ورته‌ځیر شواودقت ئې وکړاو ، نوئې وپیژانده چه‌دده‌مشر ورور (مجید) هلته وچ کلک ولاړدې .

(حمید) دخپل دورور له‌پیژندلو سره‌یوسمه یوه سخته کړیکه کړې وئې ویل « الله اکبر » او بیهوښه شوې هلته لکه یومړی ولوېده . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوولسم ټوک

دلمر وړانگې له کړکیو څخه په کوټه کښې لوېدلې وې، چه (حمید) له خوبه پاڅېدی نو تر څو (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترگې پرانیستلې، تر هغه وخته ئې لا نو غونډې دې خوب، او هغې خواته کتل، یوه الماری ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښي و، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هینداره اوده پر دې ولیدلې او په بل لوري کښې ئې یو میز چه په شا ئې خوا کښې ئې څو چوکې ایښې وې، تر نظره شولې.

(حمید) داشیان گرد له خپل نظره تېر کړې همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چېر کته دلته لوېدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنگه دلته رسیدلی دی. او ډیرو نې شپې گردې خبرې ئې یو په یو په یادشولې سخته ستومانې ئې په ماغزو کښې ورښکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما بېرون شپه چېې خوبونه لیدلي وې. دې ههغسې پخپل ځای باندې پروت و، او ډېر وړته کیدو توان په کښې نه و.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او د تېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په یادور تلې اوپخپل ځان باندې به ویرېده، او لړزېده.

دې فکر چه ده وروروده په کمین کښې و، او بېرون شپه ورته پېښ شوی و، چه ده د خیانت منظره له خپلې سترگو ولیدله، او ده دې نا کامه عشقي سرآخر رسوائې ته ورسېدلو، ډېر سخت تاثیر ئې ورباندې وکړ او، او له سره تر پښو پورې لمبې ورباندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې و که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او ساه ئې تري آخستی او سمدلاسه مړ شي، دا به ډېره ورته ښه وی، له دې څخه چه بیا خپل مشرورور سره مخامخ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تیره بیاچه دخپل دوروز محبتونه او شفقتونه او اوروینه او مهربانی یو په یو ده په مخ کښ دربده او دهغو ټولو په مقابل کښ ئی خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډیر زیات به ئی په خپل ځان باندی لعنتی او ملامتی ویله ، ګویا د ګرمتوب پولوی بار ده په اوږو باندی بارو . او دندامت او دانفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس داپښیمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تیرشوېدی ، او وروړئی ده په دی بد کاریوهېدلی دی او ده دخیانت نندارهئی پخپلو سترګو سره کړی ده . هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتی لارئی نه شوی پیدا کولی . او نه دی لعنت ویلو او ملامت کولو ځنی هیڅ یوه فائده نه ور رسېده . ولی چه اوښی دوت او غوږی توئی شوی وه . او ده در سوائی لکن له بامه اوبدلی و .

یعنی ده ورور ، وروسته له دی ځنی چه ده له عاشقی ځنی خبرشوېدی ، په داسی یوچل سره د شپی له ځی د ده ته پټ شوېدی ، تر دی چه دی ئی و لیده چه د ده د ښځی خونی ته په نیمه شپه کښ ننووت ، او دهغی چیرکټ ته ورنژدی شو او په دی صورت سره ئی ده له پټو خبرو ځنی ځان خبرکړاو ! نو اوس زه څه وکړم ؟ او څه خاوری په سرباد کړم ؟

دا رازی خیالات د (حمید) په ماغزو کښ تیریدل . او دی د هغه غرق شوی سړی په شان ښکارېده . چه په او بو کښ ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصی او د بهروتو لپاره لاس او پښی غورځوی . سره له دی چه دی ښه پوهېدو چه دا ګرد فکرونه چتی او بیکاره دی .

بل یو فکر ده په زړه کښ ورګرزېدو . نوزر پاڅېدو . او خپل سرئی ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونی څخه په منډه وتلی خپلی خونی ته ننووت او هلته ئی خپل کالی اودریشی واغوستله ، او په داسی پوشانی چه هیڅوک ئی ونه وینی ، ورو ورو پټ له انګړ ځنی په داسی

خان ئې چه سرگې تېت آچولی و، پېرته ووت. وروسته له دې چه کوټې ته ورسېد و نویه‌منه‌وگې
شروع کړې تر یوه حده پورې ئې په‌تلپوار سره ځان ورساوه نو هلته د ریدلی، خپله کلمه ئې
لوستلی، د هوساتې نفس ئې له خپله تېره ځنې وویست. مګر تر شا به ئې پېسرته کتل چه
څوك ورپسې شته او که نه؟

هر کله چه په دې خبرې باندې ئې ډاډینه پیداشوه چه د د پسې څوك نه ځغلي او د ده
ته د هیچا پام نه دی، نو شکر ئې وویسته. او بیا دغه په شان د لا ر ی په یوه‌خوا کښې
روان شو.

حمید اچه تلو نکی به یه مخه ور تلل، ځان به ئې تر ی گوښه کاوه. تر دې چه
مو تر خانې ته ور سېد. او هلته په‌زورو فکر و کښې او پده.

اګه چه (حمید) د تیښتې فکر په سر کښې لری، او غو اړی چه د فرار په ذریعه ځان له خپل
کور او ورور ځنې پټ کاندی. مګر په دې باندې نه پوهېدو چه چېر ته لاړ شی؟.

فقط دا خبره ئې په زړه کښې ټینګه کړې وه. چه وروسته لدې ځنې نه ښائې چه خپل
ورورته ور په مخ شی. او لدې څخه زیات بل کوم یو مقصد ئې په خپل زړه کښې نه لرلو.
مګر د دې خبرې له تصور څخه چه دی به له خپل ښار ځنې لری لویدلی د مسافری
او غریبی په مصیبتو اوربړو باندې آخته کېږی، ډېر و پر یېده.

نا څاپه یو غږ ئې له ورا څخه واورېده. چه ور ته ځیر شو وئې کتل چه ډاګی دی.
دېستی موزع ده ته وېل: «حمیده! چېری ګرځې. زه د ستاسو کور ته تللی وم. تاسو
هلته نه وی.»

د ډاګخانی چټی رسوونکی د دی جملی له ویلو ځنې وروسته له خپل یکسه ځنې د ده دو ر ور

خط وویستلو، چه د ده ته ئی له لری یو ښار څخه په همغه ورځ آستولی و. او نن ګهیځ دلته رسیدلی دی. او وروسته لدی څخه دا ګی خیل در سید اتو کتاب ده ته وړاندی کړی ورته وئی ویل چه «آغا! ددی خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه.»

«حمید» ددی خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتی شوی د ډاکخانی په کتاب کښی ئی امضاء وکړله.

پاکټ ئی واخیست عنوان ئی چه ولوست ویوهیده چه د ده د ورور پخط ـ د لیکلی شوی دی. پوسخت اوسیلی ئی له تتره څخه وویست او پاکټ ئی وسیراو او وئی لوستلو او ویو هیدو چه ورور ئی په اول منزل کښی همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده اود (حبیبه) د ډاډینی لپاره ئی دا خط لیکلی دی. او په پسه کښی ئی چالان کړی دی.

دا خط ئی څو ځلی په خورا دقت سره ولوستلو، او وئی لیدلو چه په هغه کښی د (حبیبه) ډیر سپارښتن شوی و او دا هم په کښی لیکلی شوی وچه باید په نورو کورنی کارو باندی هم زیات پام ارنه ولری او مخصوصاً (حبیبه) د تل تر نظر لاندی لری چه خپه درڅخه نشی.

(حمید) لدی او بی څخه هیڅ شی باندی ونه پوهیدو کاغذ ئی بیا په ډیر دقت سره ولوست او لاندی باندی ئی کړ، او دده پاکټ ته هم ډیر ځیر شو وئی لیده چه د هغه ښار د ډاکخانی د باطل کولو مهر ئی خوړلی دی چه له هغه ځایه دا خط استولی شوی دی.

په هر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددی خط څخه (حمید) له خپلی تبنتی او فرار څخه ستون شو او له موټر خانی څخه د ښار په لوری وخوځید او ورځ ئی چتی پدی شوا او هغه خوا ګرزیدو سره تیره کړله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې تياره ماښام وچه (حميد) سنړى ستومانه وزى تږى بېرته كورته ورسيد . دكور په خوا كښې بياشاك ورته پيداشو، نه چه خپل كورته ورننوزى او خپل وروروسره مخامخ شي .

بيائې همغه يا كټ له خپل جيب څخه وويست (چه له صبا راهيسې ئې هغه له سال ځلي ځني زيات لوستى و) او بيائې ولوست او دا ځل ئې مهروته ئې دقت وكولو او بيائې كلك پخپلومنګولو كښې نيولى هلته ودريده او په يوژور چرت كښې پريوت مګر سره له زيات فكركولو هم په دې معما باندې هيڅ و نه پوهيد و .

نژدې نيمه شپه وه چه د خپل انګړ دروازې ته راشا ودريده، اوپه ډېره ويره او احتيا ط سره ئې دروازه ورووهله .

لكه چه (حبيبه) ددې په انتظار كښې غوږ په آواز وه زړئې ورپرانيست اوځان ئې پوخوانيولى په يونرى رېږديدونكى غږسره ئې وپوښتيدوچه تاسو چېرې واست چه د ا ګې تاسو پسې ګرزيدهاو د (مجيد) خطائې دستاسو په نوم راوړې و؟ .

(حميد) ددې خبرې په آوريدلو سره آرام شو . ولى بيائې هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خيال دده په ماغزو كښې همغسې ناست و او داسې تصورئې كاوه چه دالوبه دده د رسوائې او مسقرګى لپاره روغه شوې ده .

د (حبيبه) له څه تير شوى برابر خپل كورته ور ننووت . ابزوخت وروسته (حبيبه) ده ته ډوډى راوړله او دده په مخ كښې ئې كېښوده، او دستى بېرووته . (حميد) ډوډى وخوړله او په بستر باندې پريووت ، مګر ترصبا پورى ئې په سترګو كښې خوب نه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم ټوك

لمر ختلی و، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډېر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و، له خپل کور څخه ووت.

د (حبیبه) په خونه کښې هیڅوك نه و، ولې چه (حبیبه) بېرته حویلۍ کښې وه او له ګهیځه راهیسې په خپل کورنی کارو کښې بخته وه ولې چه نن خپل پلار کره تلله. (حمید) د هغې خونې ته ورننووت او هرشی ئې په خو ر دقت سره له خپل نظر څخه تېر کړل.

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چیغو ګډ شو ځکه چه دا مشکله معما چه دده په ماغزو کښې ئې له څو شپو او ورځو څخه راهیسې ځای نیولی و، پخپله حل شوه.

یعنې دده دورور یو خورا اوږد قد ښوونکی عکس د (حبیبه) د چپرکټ تر څوا دیوال سره ولاړ و.

هو! دا څېره د (مجید) وه چه دتګ په وخت کښې ئې د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستې او په یو ښائسته چوکاټ کښې ئې نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډېر وېرېدلی و علت ئې همدا و، چه د خپل ورور په دې قد نما عکس باندې ئې سترګې لګېدلې وې.

په رښتیا سره چه خیال پروز ماغزه تل د اضطراب او د پریشانی په وخت ښې د خیال او دحقیقت په منځ کښې فرق نشي کولای. لکه چه په (حمید) باندې هم همدا توقه شوې وه.

یعنې (مجید) ددوی له عاشقی او یتو خبر و ځنې هیڅ خبر نه و، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و. داشپان فقط د(حمید) واهمې یا وېرې له خپل ځانه روغ کړی و. او دا په مینه هم هغسې لکه چه وه پاتې وه او اوښې نه وې ماتې شوی، بلکه روغ اوغوړی هم هغسې موجود وه او ددوی دعاشقی اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه. نو هر کله چه هغه جنی خیال او واهمه (چه ددې ګردو وحشتو او وېرو سبب ګرزېدلی وه) له منځه ورکه شوه، بیا هغه اور د (حمید) په سر باندې بل شو او له دې خبرې څخه چه دی غولېدلی و، او وروړ ئې لا دده په دې مینتوب باندې خبر شوی نه دی، ډېر زیات خوشحال شو. او د هغه مارغه په شان چه له لوی ځنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص شوی وی. دا ننګړ په حویلی کښی دی خوا، او هغه خوا ګرزیده، او د خوشحالی او د نشاط په جوش کښی به داسی اوضاع له ده څخه لیده کیده لکه چه بیرته د ماشوب دوری ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډیری خوشحالی ځنی خیل سراه پیژوځنی نشوای پیژندلی، او په او چت غږ سره به ئی سندری ویلی. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلی په چپ او چاپیر کښی ګرزیده، لږ شیبه به د حوض خوا کښی کیناستلی خیل لاس و نه او مخ او پښی به ئی وینځلی. او بیا به ئی باغچه کښی قدم واهه ګلان به ئی شکول، و نو سره به ئی غیږی ورکولی ورو سته له دی څخه به بیا کورته ورننوتلو، کله به ئی میز او چوکی او کتابونه په یو کنج کښی وطاروا او بیا به ئی هغه ترتیبونه بدل کول په بل کنج کښی به ئی هغسی ترتیبات روغول.

دا ګړ د حرکات، او لوبی چه د (حمید) له اوری لیدلی کیدلی د خوشحالی، او نشاطنښی، او آثار و.

ګویا چه (حمید) خوار د دی زیاتی خوشحالی، او نشاط په مقابل کښی مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئی نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازی ځنی تیره شی د زحمت او د رېړی موجب ګرزی، او له همدی جهته وائی چه په هر شی کښی اندازه ساتل او میانه روی خوراښه ده.

په دی وخت کښی (حمید) داسی یو دوست، او یارته اړ وه چه د خپل زړه د دی خوشحالی اندازه ورته ووائی، او خپل هغه موهوم خیالات چه څو موده پخوا ځنی پټی ورته ښکاره شوی و، او اوس هغه خیالات په دی خوشحالی سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالی او د خپګان په وخت کښی غواړی چه له نورو سره کښینی، او پاڅی، او خبری، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتری سره وکوی او یو او بل سره و گډیږی، او خپل غم سپك او خوشحالی په هغه سره زیاته کړی. گویا په غم او ښادی کښې د خلقو ناسته او ولاړه په همدی فلسفه باندی بناده.

و مو وېل چه (حمید) غوښته چه د دی خوشحالی خپل مرا تب چا ته ور ښکاره کړی مګر افسوس چه زن په کور کښې هیڅوك نه و او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللې وه او دا یوازې تو او دی خوشحالی په (حمید) باندی زښت زیات اثر غورځولی و، او هیڅ نه پو هیده چه څه وکړی تو یخپل ځای به آرام نه کېناسته، او دا یو بیانو په شانی به دی خوا، او هغی خوا گرزیده، دیوال سره به تیغ دربده، او د چمن په منځ به پېراخ لویده، او په خیابانو باندی به ئی سر کښېښی وهلی، او دونو به ځانګو به ئی تا او نه خوړل، او خپل ځان سره به پرته پر ته غږیده، او په او جته سره به کټ کټ خندیده.

همسایګان چه د (مجید) د مسافری څخه خبر نه و، او یو هیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم په کور کښې دی. اول دا خبری، او خندانه چند ان متوجه نه و، د دو هر کله چه سور ماشور زیات شو کړد سره په باندی غو نله شوی وئی لیدل چه په کور کښې پرته له (حمیده) بل هیڅوك نه شته، او (حمید) هم یځپلو پرتو خبر وکښې دا سی تود راغلی دی چه آسمان او ځمکه نه پېژنی، او هیچا ته ئی پام هم نشته.

نو له همدی جهته و چه ور وسته د (مجید) له راتګ څخه، کردو همسایګانو ور و ویل چه پ پلار وزځ چه نه ته، او نه د کله په کور کښې وه (حمید) لیونی شوی و. آیا په رښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی له و .؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار لسم ټوك

(حمید) رنځورشو، اوپه بستر کښې ولوېده (حبیبه) به دده خدمت کاوه ، دوا به ئې ورکوله، او پارېېزانه به ئې ورته پخوله . مګر له ده سره به نژدی نه کښیناسته ، اوورو سته له کیښودو ددواء ، او پارېزانی څخه به سمدلاسه بیرته تلله ، او لیاره ددی چه نباید رنځور په کورکښې یوازی وی ، نو یوی ښځی ته ئې له همسایګانو څخنی دده دخدمت، او باخبری لپاره بلنه وکړله ، او ښائی چه دد ی بلنی په نسبت به بل کوم مقصدهم ددی تر نظرلاندی و .

په هرصورت سره وروسته له راتلودهغی ښځی څخه دوی په کورکښې سره یوازی نه وو . شپی او ورځی تیریدلی اووروورو (حمید) هم مخ په روغتیا کیښود ، اوپه عین همدی ورځوکښې چه (حمید) لږڅه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفرڅخه بیرته ورسیدو .

اوس نوکارونه لکه پخوا غوندی بیاحاری شول ، اوددوی ناستی او ولاړی هم هغه عادی صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځی له مخی بهرته دروسی ، څوك نه پوهیده چه دی چیرته ځی ؟ اوپه څه کار باندی بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده وروریه امتحان ورکولو سره مشغول د ی ، او ښائی چه همداسی به هم ود، وبه ګورو . ولی چه دافضیه و روسته لدینه څرګندیږی ، اوډشپی اودورځی په تیریدو سره به ګردشیان ښکاره اود ټو لو کارو له مخی څخنی به پرده لری شی .

ورو ورودپښی مینی دبحران دوره پای ته ورسیده ، یعنی هغه دومینی هیجانات اوشورماشور اوتلوسه ورکه شواه .

هو ! اوردبلید و پهشروع کښې لهنورو اوګوسره ګډ اوتیاردښکاری . پههره اندازه سره چه دهغه لوګی کیږی ، اورمخ په لږ والی زدی اوتودښتګی زیاتیږی . همدارازی دمینی لمبه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پردېسۍ ورځو کښې مرموزه او دېده وي ، او ګډې او تیاره ئې رڼاته وي . د شپې او د ورځې په تېرېدو سره دغه هیجان او شور ماشور لږېږي مګر قوت او زور ئې ډېرېږي اوبېږي . او په دې وخت کښې خوارمین بخپل ژوندګۍ کښې د داسې یو سخت درد احساس کوي چه دا په د جېچلو په شان لږ ونکې او درد بښونکې وي . غواړي چه چیغې ووهي مګر نفس ئې کوتاهي کوي . او وائي چه خپل کالي څیرې او مخ په چول او بیابان کېږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په یوې بلې لمبې کښې دده ګرد وجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ئې د سکروټو سور انګار بلېږي تعجب لا په دې کښې دی چه دی لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سکروټو باندې ورېتېږي . او نه غواړي چه یو ساعت داسوي او دا تکلیف له دغه څخه لرې شي . او که و غواړي هم امکان ئې نشته چه ورځېنۍ هغه لمبه او انګار ورک شي .

دي پټې مینې خپله دا دوره هم پاتې ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حمید) او هم (حبیبه) دواړه سره سرزېدل او یو له بل څخه لرې په سره اوښکو رباندې ژړېدل مګر غږ په ئې نه پورته کولو .

دورځې له مخې به (حمید) له کوره بېرته وتلو . د شپې له مخې به هم ډېر نا وخته کور ته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بېرته تېرولې . او په بله شپه به ئې چه ورور پښتنه ورځنې کوله چه هلکه پرون شپه ولې کورته نوي راغلی ؟ چېرته وې ؟ هغه به سمدلاسه داپه ځواب کښې ورته ویل چه د خپل یو مکتبي ملګري په کور کښې په علمي خبرو او اترو سره د مشغول وو . (مجید) به د دغې اصولي ځواب په مقابل کښې هېڅ نه شو ویلی ولې چه دامتحان نږدې ورځې وې ، او ګرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه یو بل سره ګټي او په علمي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او دامتحان مقدمات سره برابروي .

مګر دا به داخبره تحقیق طلبه وه چه آیا (حمید) پخپل دې ځواب کښې رښتونکی دی ؟ آیا هغه په رښتیا سره د علمي خبرو لپاره دشپې بېرېدې کېږي ؟ دا خبره به ورو سره ښکاره پېږي .

هر کله چه د مین لری والی ، او د عاشق فراق ، د مینی لمبه زیاتوی ، او د عشق سکروټی لا تازه کوی ، نو د (حبیبه) هم د عشق درد او د مینی سوی په دی ورځو کښی چه (حمید) سره ئې کتنه ، او ډیر ژر به ئې له هغه سره ملاقات کاوه ، زیاتیده . مګر سره له دی درداو سوی نسبت پخواته په ظاهر کښی ژر آرامه ښکاریده .

زمونږ په دی داستان کښی په یوه خبره باندی لا تر اوسه پوری تیاره پرته ده ، نو ښائی چه دلته په هغه باندی ژر څه رڼا واچوو . ولی چه تاسو هم خواه مخواه دی نقطی ته متوجه یاست او تر اوسه پوری خدای زده چه څو ځلی به د تاسو په زړه کښی دا خبره تیره شوی وی ؟ .
آیا (حبیبه) عاشقه نه وه ؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه ! او د عشق په سکروټو باندی کړیده ! !

نو ډیر ښه ! (حبیبه) ولی د خپل د مین توب علامی نه ښکاره ولی ؟ . . .

[illegible] ره ټکی همدا دی چه اوس ئې مونږ ژر څه روښانه وو .

(حبیبه) وروسته لدی څخه چه د خپلو احساساتو په مقابل کښی مغلوبه شوه ، او غوښتل ئې چه د خپلی مینی او د عشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی ، فقط د همدی خبری لپاره د خپل د عشق له ښکاره ولو ځنی ستنه کیده ، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدی درد باندی آخته دی ، و بیړه همداده چه ډرو مینی اقدام او میلان د هغه له اوری شروع شی ، تر څو چه د ماغرت او احترام ذهنه په زړه کښی زیات وی . مګر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پوری بی نتیجی پاتی دی او (حمید) سره له دی چه د دی د عشق د اور په لمبو کښی سوزیده ، مګر په دی فکر کښی ئې عملا تر اوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی ، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته وکړی . همدا رازی (حبیبه) هم څو ځلی د مین توب تر تاثیر لاندی راغلی عزم او تصمیم او نیت به ئې کاوه چه د خپل د زړه خبره (حمید) ته ور ښکاره کړی ، مګر د لطافت غرور ، او د نزاکت شعور ، او د اوینی او د معشوقیت دستور دی ته اجازه نه ورکوله چه په دی اظهار کښی اول پلا دا زغرد و کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری میینی سا ، ترستو لی پوری هم رسیدلی وی ، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنی لاس نه آخلی . ځان کندن بهکوی ، مگر نه غواړی چهدد ی د لو ینی په تاداوکښ کوم درز واویبزی . پخپلو پښو دقبر لحدته روانیږی ، مگر له خپلی خود پسندی ځنی لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنگه سرد گرد جهان و پیری اوگر دخلق خپل ځانته مسخر او تابعدار وگرزوی .

هو ! د ښځو په لاس کښ پرته له غرور او تکبر او خود پسندی ځنځه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او څولك به وی چه دښځو دغرور ده دآسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او دښځو دتکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(حبیبه) سره له دی چه د (حمید) د مینی په سکر وتو باندی تلیده، مګر په دی خبره باندی به ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم د دی د عشق په لمبو کښی ګړیده، او هر ځلی به ئی چه لیده چه (حمید) خوار د دی د مینی په اور کښی سوزی، او د دی په عشق کښی بالکل ناقرار دی ډیره به خوښیده او خپل ځان به خورا اوی، او ډیر ښکلی ورته ښکاریده او قصد به ئی کاوه چه په خپلی استغناء، او بی پروائی کښی باید چه کلکه او ټینګه وی. ترڅو چه (حمید) د خپل د عشق، او د مینی اقرار یا اظهار، او عرض د دی د جمال، او ښائست په دربار کښی و نه کړی، او د دائی په خورا ناز او نیاز، او لوېنی، او تکبر، او غرور سره واوری.

نو آیا ولی (حمید) دا خپل عرض دی ته نه کاوه؟ ... د دی خبری علت موږ خوا لدی ځنی خو ځلی لیکلی دی!.

په هم دی صورت سره غوټی د وی میاشتی تیری شوی مګر دا یته مینه ښکاره نشوه.

هو! تر هغه پوری چه (حبیبه) د (حمید) له مینی ځنی خبره نه وه پوره وسیله او بهانه سره چه و هغه ئی د ځان په لوری متوجه کړو، او هر کله چه پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) د عشق په اور کښی سوزی، نو اوس ورځنی لری ګرزی، او غواړی چه دی وریسی ولځلی، او وریسی و ګرزی. آیا په دی وسیله سره امکان لری چه (حمید) په (حبیبه) پسی مله ی وو هی؟ آیا دی زغر د کولی شی چه د خپل د زړه درد (حبیبه) ته خر ګند کړی؟ ... دا خبره به وروسته لدی ځنی ښکاره شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو رلسم ټوک

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار درلود چه ژر تر ژره امتحانونه پای ته ورسېږي . ولې چه دده د ورور (حمید) د تحصیلاتو دوره یې دې امتحان کښې تمامېده ، او هغه د طب شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) ښه خپل زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا اوږدې اوږدې نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به څو ورځې وروسته دده ورور ، ورا لکه چه تر اوسه پورې به خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت په دې امتحان کښې به بیاهم اول لمبر شي ، او د ډاکترۍ عالی الاعلی شهادتنامه به واخلي او یو لوی دوا خانه به روغوي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندي ، او د هغې د حق المعالجې څخه به دمره ګټه تر لاسه کوي چه زړه به په لږ موده کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کور د ضروریاتو نواقص پوره کړی شي ، بلکه د (حمید) د والده او د کور سر رشته به هم په پوره اصولي ډول سره وکولی شي .

(مجید) ته د دې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیدېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه دستا د دې مهربانۍ او الطاف څخه ډېر خوشحال او شکرګذار یم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په دا ښه ساعت باندې بدله کړله ، او داسې باوفا ! و تابعداره او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار او باوفا او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه ما ته د هم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړېدی ، او د مرد مهربانۍ ، او لطف دې را باندې کړېدی چه اوس زه له هر شي څخه بې غم یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دي .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه دې ډول سره پای ته ورسېدې ، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلو تنګي سعادت په فکر ، او چرت کښې و څو ځلې د سرا یو ، او د کوټې ابداو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاره ولاړ تر څو چه یوه ښه ما نۍ د (حمید) د شفاخانې لپاره غوره کړي چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلې شها دتنامې ځنې هلته کار وکړي.

همدا وچه پس له ډیرې پلټنې څخه ئې دښار په مرکز کښې یوه اعلی او ښائسته ماڼۍ په ډیرو پیسو پا ندې دخپل ډاکټر وررور (حمید) د مطب یا شفاخانې لپاره په کرا سره واخیسته ، او د هغې کر د ابتدائي مقدمات ئې د (حمید) په اتفاق سره برابر کړلو او تل به (حمید) سره ددې نوي شفاخانې درا تلونکې رونق او رواج په نسبت خبرې او اترې کولې.

اوس نو ددې نوې شفاخانې کرد اواړه ، او ضروریات ، او ذخائر سره تول شوي دي ، او فقط د همدې خبرې انتظار باسي چه د (حمید) شها دتنامه وروسته له لاس لیك څخه ده ته ورسیږي ، او خپل ځان د ښار دنورو ډاکټرانو په جرګه کښې داخل کړي ، او په علاج کولو ، او دوا ورکولو پا ندې پیل وکړي.

دا یو ارمان ، او آرزو وه چه (مجید) خوار به تل کوله . معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلې دې آرزو باندې کامیابیږي؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږي چه څه پېښیږي.

دسږ کال سالانه امتحانا تو نتیجې نه یوازې د معارف دوزارت په مجله کښې بلکه په ګردو روز نامو کښې نشر ، او خپرې شولې ، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت ، او معرفي سره د عکسو دهغو چاپ شول . مګر (مجید) داخبار ودې برخې دلوستلو په باره کښې ځان ته تکلیف ورنکړو ، ولې چه یو هیده چه وررور به ئې تل اول لمبر و اوس که ډیر نا کام هم پاتې وي نو هرومرو به ئې دوهم ، او دریم لمبر خو وړی وي .

په دې پوړ ځو کښې دا خبره دتعجب او دحیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندې تل خپه او پریشان ګرزي ، او په کورا ونه بهر چاسره اختلاط او خبرې کوي ، تل دهغه له سترګو ځنې اوښکې بهیږي ، او سترګې ئې تکې سرې برېښي ، هره ګړۍ او هر ساعت ساړه اوسېلي باسي ، او دخپلې خونې په کنج کښې په یوه ژور فکر کښې همیشه پروت وي . که کوم ځلې له

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګرو او مکتبي رفیقانو سره هیڅ نه ګرزي چه نن او صبا به دی او هغوی ددی ښار له لویو ډاکترانو ځني حسابیږي .

نو هر کله چه امتحان پای ته ورسېدلی و . نو اوس د (حمید) د خپګان علت څه شی و ؟ .. او ددا یو ځلي توب او پریشانی څه سبب لري ؟ ...

دا سوالونه په تل (مجید) له خپل ځان څخه کول ، تردی چه دده په فکر کښې دا خبره ټینګه شوله چه د (حمید) داوسني خپګان علت به هم داوی چه په دی ورو ستنی امتحان کښې ، دی عالی الاعلی یا اول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او د خپلو نورو کلا میانو ملګرو ځني شرمیږي چه ولی له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځني چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت ، د وهم یا پنځم لمبر وتلی دی .

له همدی جهته (مجید) درو ز نامو کتلو ته متوجه شو چه وګوري چه (حمید) څو وم لمبر په امتحان کښې ختلی دی ؟ چه دوسره خپه او دلګیر ښکاري .

مګر هغه اخبارونه چه د امتحان نتیجی به کښې ښکلې وی دده په لاس (ددی لپاره چه د هغوی د نشر ځني څو ورځې وتلی وی) نه ورتله . نو ناچاره شوی دیوا خبار اداری ته لاړ او د هغه د کلکسیون شعبی ته ورننوتلی دا خبارو مجموعه ئی په خپل مخ کښې کېښود له او د امتحان له شروع څخه ئی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډېر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تردی چه خپل مقصود ئی پیامونده او په لوستلو ئی پیل وکړ لو .

اول نوم ئی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئی ونه لید ، تر دی چه لسم نوم ئی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده دورور نوم هیڅ په کښې نه بریښېده .

نو ئی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیانی هیڅ شی نه موندلو .. دریم ځلی ئی په خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره د دوی د پلر و نو نومونه او مسکنونه او پېژندنه ولوستلو . مګر بیا ئی هم کومه مثبته نتیجه ورځني وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمدلاسه په غرځنګ باندی پیل وکړاو، او زیاته پریشانی او اضطراب ورته پیښ شو، او ځمکه او آسمان ور باندی ګرد وځرخیدل، اوزما ورځ ورباندی تیه تیاره شو له او هیڅ نه پوهیده چه اوس څه وکړی .

نو ابز شیبه ئی مدار وکړ او او بیائی فکر تول کړی دکامیاب طالبانو دنومو نو په لوستلوئی بیا شروع وکړ اه .

نوموړنه ئی یو یو له خپل نظره تیر کړل، او دهر نامه له لوستلوځنی وروسته بهئی خوښا نبی مدار کولو او چرت به ئی واهه نه چه لیکونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومو نوکښی څه تصرف یا غلطی کړی وی .

مګر سړه له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اصلی مقصد باندی ونه رسید . او داخبار په دی مخ کښیچه دفارغ التحصیل طالبانو نوموړنه لیکلی شوی وونه ئی د (حمید) ار نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم مینده کړو چه وو ائی چه دا نوم د هغه په ځای سهوا پاشتباه لیکلی شوی دی .

بیائی دهغی روزنامی نوری صفحی او نوری شماری هم وکتلی مګر په هیڅ ځای کښیئی نه دتصحیح په ډول او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سایعه یا کومه کرښه ولیده .

نو ئی خپله کونه پخپلی خولی کښی ترشابښ لاندی نیولی خپلځان سره ئی وویل چه دا څه قصه او داخه تو قه شوه . »

دروزنامی له اداری څخه لکه پو نښه ئی سړی چه ځمکه اوآسمان ورباندی حرخیدل اود تللو په وخت کښی به ئی کنګس خوړلو وروت، او برابر دطبی فاکولتی په لوری راهی شو .

په دی ورځ کښی هلته هیڅوک نه و، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښی تعطیل اوګرد طالبان او استاذان اومستخدمین رخصت وو . یوازی یو تن پیاده د نوکری والا په ډول هلته په پیره باندی ولاړو .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښی دریدلی هغه پیاده سره په خبر وشواو د (حمید) د حال او احوال پوښتنه ئی ورځنی وکړ اه . مګر هغه پیاده خوار له دی قصوځنی هیڅ خبر نه و، بلکه له سړه ئی له (حمید) سره څه پیژند ګلی هم نه در اوداه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجید) د (حمید) نښې او علامې د ده وزینکاره کړې د قداو قامت او کالبو او د تنګ صفتۍ ورته وکو لو ، نو پیاده وخندل او وئې ویل چه : بس بس و مې پیژند وته هغه هلکی یې چه له یوې مباشتې راهیسې مکتب ته نه راځې ، او نور هلکان وائي چه هغه بادساره شویدی .

د پیاده دې لنډې ګنډې ، او ساده خبرې په (مجید) باندې یو سخت اثر واچاوه چه لکه مار له خیل ځان څخه تاوشوې ، او داسې ښکاریده چه په هغه باندې یو سخت تندر لویدلی وی (مجید) له خیل واك ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پیاده باندې یرغل وکو او ، او غوښته ئې چه له ستونی څخه ئې نیولی ځای په ځای ئې خپه کړی ، او ساه ئې وباسې . مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئې نه وه ، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئې کړې وه ، حتی په ئې له طالبانو ځنې او ریدله) زر په تیښته شوی ، او په کومه سوړه کښې ننوتلی ورځنې پټ شو .

دې کمبخت پیاده پرته لدې څخه چه رښتیا ئې ویلی و بله ئې هیڅ یوه ګناه نه لرله ، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده ، او اوس غواړي چه د خیل د ګناهګار ورور قصه له دې خوار پیاده څخه اخستلی د دی متل مصداق ځان وګرزوی چه « زورئې په خوا نه رسی نو کته په ئې وهی » .

که رښتیا وو یل شي رښتیا ویل په ډیر و ځایو کښې انسانانو ته نخسان پیښوي د حدیث شریف مضمون دی چه :

(حق او رښتیا ویل خو را تر خه ، او اوریدل ئې په نادانانو باندې ډیر سخت دی مګر پوهان ئې زغملی شي) .

نو لدې جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی ، او بایده دی چه (مجید) ئې له ستونی څخه و نیسی ، او په مخ مخ ئې ووهی چه ولی ئې له روغه وونکی دروغو ځنې مخ آړولی « جنګ آچو ونکی رښتیا » ئې ویلی دی ، او حال دادی چه نه یوازې د شرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ « سعدی » بلکه ګردو پوهانو ویلی دی :

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له جنګ آچوونکی ربنتیا ځنی، روغه ووونکی او جوړه راوستونکی د زه‌غ په ځینو ځایو کښ ښه دی).

مګر په‌حقیقت سره داپیاده باید ملامت، او ګرم ونه باله شی.

ولی چه‌دی کوم وزیر یارئیس یادحضور مصاحب نه‌و چه داسی فلسفو باندی پوه‌وی، بلکه دی یو خوار، اوعاجز، او ناپوه، اوعادی، اومعمولی سړی وچه په‌اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندی چندانی نه‌پوهیده، اودعوام الناسو په‌دول به‌ئی تورتی اوصافی خبری کولی، او بخیلی دی وینا سره‌ئی چه‌د(مجید) ددیرا صرار، اوتفحص څخه‌ئی وروسته وکوله، بل ئی هیڅ یود مدعا او مطلب نه‌درلود، بغیر له‌دی څخه چه‌په‌واقعی حال احوال باندی (مجید) ویوهوی. ولی چه هغه خوار د(حمید) په‌نسبت همد ومره پوهیده چه له‌یوی میاشی راهیسی‌ئی په‌مکتب کښ نه‌ولیدلی، او د هغه ملګریو به‌ویل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر(مجید) ددی واقعی، اوحقیقی خبری په‌اوریدلو سره دومره زیات په‌قهر شویدی چه که‌په‌دی پیاده باندی‌ئی لاس برشی نو ګیډه‌به‌ئی وشلوی. ولی ددیر شکر ځای دی چه‌په‌هغه‌وخت هغه پیاده وزځنی وتښتیده، اوځان ئی تری تم کړ او.

(مجید) وروسته له‌دی څخه چه‌پیاده‌ئی بیانه موندہ، په‌دیر قهر، اوغصه سره له مکتبه بهرته ووت، ځمکه‌اوآسمان وربانډی له‌خپګانه ګرزیدل، اودنیا نه‌یوائحی وربانډی‌تنګه بلکه‌تیه‌تیاره هم شوی وه.

د مکتب په دروازه کښ ئی‌لږڅه ډیل، اومعطلی وکوله، او چرت به‌ئی واهه‌چه‌زه به خدای وهلی (حمید)چېری پیدا کړم چه‌دده دمکتب د نه ورتګ علت وزځنی ویوښتم‌چه‌دی ولی له‌یوی میاشتی راهیسی مکتب ته‌نه‌دی تللی؟ اوپه‌دی مهم، اوعالی امتحان کښ‌چه دده، اوز مایه‌حق کښ دمحاك تیزه یادکیمیا نسخه وه‌ولی نه‌دی شامله شوی؟

وروسته له هغه‌بلا اراده روان‌شو، اوخو ساعته لا لهانده. اوګرها نده، اوپر یشانه په کوڅو، او بازارو کښ یاګلا نو او لیو نیا نو غو ندی ګرزیده، او په دی‌فکر کښ به‌وچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) پیدا ، او بیا به داسې پښتنې ور ځنې کوه .

له دې ګرزیدو ځنې ئې پرته له ستومانۍ څخه بله کومه نتیجه په لاس ورنه غله، او په پای کښې ستړی ستومانه کورته ولاړ .

په کور کښې یوازې (حبیبه) دمابنام په پخلی بخته وه ، او د (حمید) هم ملته څه پته او نښه نه بنکاریده (مجید) د (حمید) د کورد لټولو څخه وروسته بې له کومې معطلۍ او ډیل ځنې سمدلاسه له انګړه ددې دیادلټولو په قصد بهر ته ووت ، او په زړه کښې ئې دا خبره ټینګه کړه چه ښه ومرو باید . زه (حمید) پیدا کړم ، او دا خبره ور سره سپینه کړم .

اوس نو ښائی چه مونږ هم له (مجید) سره مرسته وکړو ، او د (حمید) لږ څه پته او نښه (که ممکنه وی) ورته پیدا کړو چه دی خدای وهلی او رسوا شوی چیرته تللی دی ؟ او په کوم کار کښې بخت دی ؟ چه هیڅ پته ئې نه بنکاری ! . . .

(حمید) په هغه ورځ سبائی ګهیځ له خپلې خونې څخه وتلی دی ، او معلومه نه ده چیرته تللی دی ؟ او څه کوی ؟ او په کومه جرت کښې به کوم . . . به کښېنوب تللی دی : . . .

د (مجید) اوس لږ څه فکر په ځای شوی دی ، مګر خو . . . سره ، او ستومانه دی او ورو ورو په کوڅو او بازارو کښې پلټنه کوی ، او چپ له یوخوا څخه چه چوب او چرتی په تللو ، اوس له هر چا څخه د (حمید) پښتنې کوی ، او دده په دوستانو ، او رفیقانو پسې ګرزی که له هغوی ځنې دده د استو ګنې ځای ځانته معلوم کړی شی ،

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله ، هغه به خپلې دې خبرې اظهار کولو . دده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات وکړ او هغوی له (حمید) دې خبرې ویناکړې وئی ویلو چه :

دوې له یوې میاشتې راهیسې د (حمید) په پته باندې خبر نه یوچه چیری دی ؟

لکن ځنې ملګیان بائی چه هغه لالیهانده او کړ هانده او پریشانه ، دی خوا او هغه خوا ګرزی او چا سره هیڅ خبری او اتری هم نه کوی او داسې بربښی لکه چه چرس ئې څکولی وی یائې شراب خوړلی وی یائې په چاباندې زړه بایللودی وی یا . . . . "

یوتن بل مکتبی طالب العلم وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

« مونږ له یوې مباشتې پاخلو پښتوشپوراليې (حمید) سره هیڅ نه دی لیدلی سږ کال هغه په کلنی امتحان کښې هم حاضر نه شو ، او که دی پدې امتحان کښې شریك شوی وی دهغه تعلیمات چه لوړ اوعالی و ، او فکر اوعقل ئې هم هسك و ، هرو مرو به دعالی الاعلی شهادتنامې په اخستلو سره کامیاب شوی و . »

مګر داچه هغه له امتحان څخه مخ آړولی دی. نو که لیونی شوی هم نه وی ، مونږاو تاسو باید په هغه باندې د لیونی حکم وکړو.

ولی چه دده داحرکت هغه چاته پاتې کیږی چه غم وکړی، او په میاشتې خدمت ئې وکړی، اوو ئې ربېې او دردمندئې کړی او بیاپه یونیلی باندې اوروړ ته کړی.

پنځم اسم توك

(حمید) داسې قصد اوپت کړی وچه خپل ځان مړ نا دی اوانتحار وکړی او خپل زړه دداسې سختې پیښې ځنې (چه یو خوا ددنیا اودآخرت رسوائی او بهتان ، اوله بلی خوا دعشق اومحبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

نه پی معلوم چه دابه فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښې لویدلی دی ؟ .

پخوا له دینه هغکله داسې چې فکر وه دده په زړه کښې نه راتله .

فقط هغه اونۍ کښې چه ده اوریدو ، ورته اشاره دابد فکر اوختی خیال دده په سر کښې ځای ونیو او. هره ګړی او هرساعت دامعلون اوشوم تصور دده په زړه کښې ټینګیده او عزم اوتصمیم ئې دخپل ځان د وژلو لپاره ګټلکیده ا . . .

هو ! ځینو پی تعلیم اوپی تربیه ځلمیانو ته دځان وژلو فکر ، اوداانتحار ګناه کله وسو سه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناځاپه پیښیږي او هغوی کمبختان په ځای د دې چه د هغه خراب عواقب او بدې نتیجې ته فکر وکړي او ویوهیږي په داسې پوښونه اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ګې عقبی خرابیږي، پرانده شوي هغه ته اقدام کوي.

د ځوانو ځوانانو او پېغلو د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد ډکو کتابونو او خرابو قصو، او چټی تلقیناتو، او فکر و ووي.

چه داټول سره ګډ شوي د ژوندون د خوښو لوغریزه (چه په هر یو ذی روح کښ شته) ضعیفه ګرزوي. او ورو سته لدې څخه بې تعلیم او بې تربیې او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون اولیونتوب پیدا کیږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني.

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښ پر یوتلی و. هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښ ځان نه شو ساتلی. او زیات له دې څخه ګې توان نه و چه د عشق په لمبو کښ وسوزي، او د مینې په سکروټو باندې وکړیږي.

له بل اوري متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه موږ خوځلي اشاره کړې ده، هم بری نشي موندلی. بلکه هغه پخپله په خوښو له چه د عاشقي تر دې حده پوري ورسیږي چه د انسانیت او اسلامیت له حده و د ه باندې شي. او د دې خیال ځان د خیل ور وره مخ کښ او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمیدلی ووینې.

بر سیره پر دې دا فکر ګې هم په دماغ کښ وا ویدو چه دی په امتحان کښ هم شامل شوی

نه دی او ډېر ممکن دی چه له دی لوری هم دخپل ورور په مخ کښی ګرم او مسئول وګرزی .

داګر دفکرونه او مشکلات دده په مخ کښی ودرېدل او په سر دهغه دی فکر زیات تکلیف ورته پېښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبرېږی چه زه په امتحان کښی شامل شوی نه یم او دهغی معشوقی په مخ کښی به زما مشر ورور ماته زیاتی او کنځلی کوی او تنده او تریو شه به راته وائی .

دی به خپل ورور ته څه ځواب ووائی ؟ ....

دی وروسته له دی څخه چه په امتحان کښی ناکام پاتی دی . او دیو اوی ډاکتر به ځای کښی خوشی یو سوده پاتی دی څرنګه به پېغلی (حبیبه) سره مخامخ کېدی شی ؟ ...

دی همصنفی چه دعاشقی په درس کښی ناکام او نیم ګړی پاتی دی دطبی امتحان څخه هم بی برخی شویدی ، دانه ده چه ومری ، او وروسته له دینه ژوندون ونکړی ! ...

دارازی فکرونو چه موږ لږ څه اشاره ورته وکړله د(حمید) په ماغزو کښی ئی ځای نیولی و او دده زړه به ئی بخساوه او ده ژوندون څخه ئی موړ او زړه ئی ور څخه تور کړی و ، او تینګ قصد ئی کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړکړا ندی ... مګر نه پوهېده چه په کوم وسیله سره دی عمل ته اقدام وکړی ؟ .

داخبره دتأمل کولو او سنجولو وړ وه، نو ځکه هغه ددی خبری په اطراف او شاؤ خوا کښی فکر کولو .

آخرته دا غوټه هم خلاصه او دامشکل هم (حمید) ته حل شو. ولی چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښی راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو ، او په عین زمان کښی ئی په طبابت او ډاکټری کښی هم تر دی اندازی پوری مهارت درلود، چه هرڅوك ووژلی شی او داسی زهریات په فکر کښی ورغلل ، چه دهغو دیوی بخر کی له خوړلو، یادیوه څاڅکی له څکلو څخه ، چټ پټ سړی مړی .

داته ئی چه نیت او تصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره تینګ او وسیلی او صورت ئی هم دده په فکر کښی ځای ونیولو ، نو زرئی خپله کتابچه او قلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ئی په یو دردناکه صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو .

وروسته د لیکلو د دې داستان څخه سمد لاسه د یو دوا فروشي دکان ته تللی د یوې
ساختګي نسخې په وسیله سره ئې وروسته له ورکولو د شوېسو لخنې یو خطرناک زهر و پیرودل
او تیاره ماښام یې د پیر بد وضعیت او بد احوال (چه هر څوک د هغه له لیدلو څخه د ده په دې بد مقصد
او نیت باندې له ورا څخه پوهیده) انګړ کښې ننوتلو .

(حبیبه) چه له ورځه د خپل میړه له وضعیته پوه شوې وه چه (حمید) اتوي او ورته په
ښېړدې نوله ډېرد وخته رائیسې پخپل محبوب او معشوق او مېړن (حمید) پسې پخسېده
او اوښکې ئې له سترګو څخې توئیدې او دده په انتظار کښې د ډیره غمجنه ناسته وه .

همدا چه د (حبیبه) نظر د (حمید) په قد او قامت باندې ولوېده ، د ده وړباندې ریا او زړاګی
په خندا بدله شوه ، مګر سمد لاسه دا خوشحالي ئې بیا په خپګان باندې بدله شوه

ځکه چه د دې د محبوب او مېړن (حمید) رنګ ډېر الوتی وه او ډېر بېکاره شو او ورتې ...
چه (حمید) د ډېر دقت او د حیرانتیا ... رنګ ... او بالکل په څو تې ... د څښتن
... ناظر کښې ناستې ... خملي وې ، یا د ډېرې دوړې ورباندې توئي شوي وې .

نو هر کله چه د عاشق او د معشوق په منځ کښې داسې یو قوي او کلکه رابطه تل موجوده وي چه
یو د بل په درد او خوږو باندې له ورا پوهېږي او یو د بل په غم او اندېښنه کښې هر و مرو شریک وي
(حبیبه) هم له څو ورځو څخې په دې خوا (حمید) غوندې غمجنه وه او مخصوصا بیا نن له سبا رائیسې
ډېره زیاته خوږېنه او خورا غمګینه ناسته وه ، او له ماښام څخې رائیسې بالکل ځمکه او آسمان ورباندې
څرخیدل او ګرځي او ساعت د (حمید) ښائسته ښکلی مخ ، او نا ورکړي بیر تو نه ، او صفا چټه ژیړه
او غټې غټې تورې سترګې ، او نکي تورې غوړي څخې ، او سم قد او خوږې خبرې ، او همدا سب
حرکات ، او ګڼ لي صفات ، او ښه اخلاق ، او زیات شرم او حیا ، او ډیره ښکلې مسلماني او پرهیزګاري
او داسې نور صفت د دې په خیال رد ګی کښې ګرزیدل ، او د سترګو ړندو او په قدر په هم د (حمید)
خپه د دې نه ... سترګو څخه نه ورتله ، او اوس د (حمید) د دې خراب او ابتر وضعیت د لید او څه
بالکل ځکه یکه پاتې ، او حقه حیرانه شوې پریشانۍ او سوداګۍ له حده زیاته شوه او د (حمید)
ګرد و حرکاتو او سکناتو ته چه داو ... او په شاني پښې کول خورا زیاته دقیقه ځیره او د سترګی
د بورب په اندازه پوئې هم هغه له خپلو سترګو څخې نه غورزاوه .

داول ماښځین وخت دې ، او (حمید) په خپلې خونه کښې د څراغ په مخ کښې ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یوژوور چرت کښې ډوب تللی دی . (حبیبه) دهغې کړکې ځنې بهرچه دده ترخوا پرانیتلی وه په تیاره کښې دده په پهره باندې ولاړه وه لکه چه د(حمید) له وضعیته پوه شوې وه چه ددی کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لری ، اوښائی چه زه ځان پری خبره کړمه .

(حمید) له هغې خپلې صراحی ځنې چه دده په میز باندې ایښې وه په گلاس کښې او به وا چولې او ور و سته له هغه دور په لوری ځیرشو چه څوك خو به ده ته نه گوری .

هر کله ئې چه اطمینان پیدا شو چه هیڅوك ده ته نه گوری ، اودهیڅا ده ته پام نه دی . نو یوه پوړی سپین سفوف ئې له خپل جیبه وویستلو ، او ژرئې په گلا س کښې تش کړلو . بیائې خپله کتابچه له جیبه وویستله ، او څو نوری کرښې ئې وربانډی و لیکلی ، او هغه ئې پرانیتلی دخراغ ترخوائې په میز باندې کیښو دله بیائې نور کاغذ ونه هم له خپل جیبه و و یستلو ځینې ئې بیرته په جیب ، اوځینې ئې څیری کړل . بیائې له نا امیدی ځنې ډ که یوه کتنه خپلو کتابو ، ا و ا سبابو ، او خو نی ته وکوله ، اوبیائې دریشم له ' ' ' '

له خپل ځان سره وویل چه راشه اه ورایو آخری دیدن له (حبیبه) ......

او اوبو سره وکړه وروړ خومی په کو ر کښې نشته چه دهغه لا سو نه می هم مچی کړی وی نو وروسته له هغه څخه دا دمرگی کنډول په سر نسکور کړه ، اوځان له دی ډك دو سوسی جهان څخه آرام کړه .

(حمید) د خورانا امید ی ، اومأیوسی په وضعیت له خپله کوره بهر ووت ، اوغوښته ئې چه اول له آسمان ، او سپو ږ می ، او ستو ر یو ، اود باغچی له گلا نو ، اود حو ض له او بو سره خدای پامانی ، اوود اع وکوی ، او په آ خر ه کښې به له ور ا (حبیبه) و پنی وروسته له هغه به دز هر و پیا له په سر آ ړ وی .

(حمید) دانگړ په باغچه کښې دحو ض تر خوا ولاړ سپو ږمی ، اوستوریوته ئې په یو عجیب حسرت ، او نا امید ی سر ه کتل ، اودد نیا نری وږ می به ئې پخپلو سو گمو کشکولی اودژوندون خوند ، اومزی ته به ئې فکر کاوه ، اودمرگ سخت ساعت ، اوتکلیف ځنی ویریده .

کله به ئې ویل چه څه لهدی فکر څخه تیرشه ! ا ودژوندون نعمت غنیمت وبوله ! . . .

بیا به ئې چه د عشق تکلیف ، او رسو ائې ته کتل ، اود امتحان نا کامی ، اوملا متی به ئې چه لید له نو بغیر له دی څخه چه خاوره ئې پر ده شی بل ئې هیڅ یوه چاره نه تر ستر گو کیدله

پردي تر دد ، او تند بدب کښې (حمید) بیا گسته شو د فيقي د و ب تللي و ، او هيڅ ئې ونه لید ، چه (حبیبه) له ورا دمخه له هغو گردو حرکاتو څخه چه پهکور کښې ئې کول خبره شوې ده ، او په مجرد دبهر وتلو ددې څخه له کوره هغه سمد لاسه په کور کښې ننوتلی ، او «د (حمید) د انتحار علت» ئې او ستلی ، او د زهر کنډول ئې لیدلی او هغه ئې په سر آړولی دي !!! ...

نا څاپه ئې د (حبیبه) کړیکه تر غوږه شوه چه وائې :

« ... زه د جابر شم حمیده ! زه هم د ستاسو په درد کښې آخته یم . دادي چه د ستاسو د ډاکټری دا اوله نسخه زه د ومبی استعمالوم . هله زر شه راشه زما د ستړګو تور د اکټره ، چه د ستاسو د یاك عشق دامریضه د ستاسو د نسخی په استعمال او کښې څه غلطي ونکړی !!! ...

په مه د داوړ ېدو ددې غږ (حمید) و پوهیدلو چه (حبیبه) دده خوښې ته ننوتلی ده ... ده ، او اوس ده باندي مسخرگی کوی او خاندی ...

... ی حونی په اوری رهی شو .

په مجرد د ننوتلو په کور کښې له یوی هولناکه منظری سره مخامخ شو .

یعنې و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری ، او لکه مار غوندی دی خوا ، او هغه خوا تاوېږی ، او رغړی ، او نږدی ده چه ساه ئې ووزی .

(حمید) په ډیره چالاکی سره دخپل دمحبوبی (حبیبه) سر له ځمکی څخه پورته کړی په غېږ کښې ئې ونیولو ، او په نارو ، او سورو باندې سرشو ، او چیغې به ئې وهلی . مگر (حبیبه) باندې تیره شوی وه ، او کار له کاره وتلی و ...

(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتې شوی زهر چه کنډول ېری کښې پاتې و ، په سر باندې آړولی تر آخره یئې څاڅکی پوری ئې وڅښلو او د (حبیبه) تر څنګه دزهر و له تاثیره و ځرخید .

په عین همدې وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددې په کوگل کښې خرها رلری ، او (حمید) لکه مارغوندی پخپل ځان باندې تاوئه خوری فشهار کوی ، بدبخت (مجید) هم ستړی ستومانه کور ته ورننوت ، او د خورا زیات خرهار او فشهار په اثر چه (حمید) له کوره څخه ئې واوریدو گرگیلی همغې خواته رهی شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا څاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتچه هرسړی به ده څخه لیده او ځنې خوراز یاته تراخوږ اوه او ډیر زیات به ئې ژړل، او هك پك به پاتې کیده!

یعنې یېمخې او ګلالې ښځه ئې (حبیبه) یوخوا کېږه وزه پرته او ژبه ئې له کاره اوېدلې!! او دمرګې وروستنې سلګې وهې !!.. او مرې !!!... اوښانګۍ اوښکلې ورورګې (حمید) په بله خوا په سر باندې چرلیزې اوځان کندن لرې! .او لاس اوپښې آچوې !!.. او سترګې ئې تکې سپینې اوښتې دې !!!...

هرڅو مره چه کور ورانې او کمبخت (مجید) بې اختیاره چیغې وکولې اوبې وا که نارې او سورې ئې وهلې او حبیبه!. حبیبه !!.. حبیبه !!! ..ئې ویلې او واز خطاءار خطائې خوځوله.اوله ځا یه ئې پورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله !!!...

حبیبه نامراده له لاسه وتلې وه او بل عالم ته رسیدلې وه!!!...

بیائې په چیغو باندې پیل کړې له ژړاځنې پورې راورې دك سترونې سره حمید! .حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت او تکلیف سره ده پلورې سترګې آړولې، په نیولې اوغوږ غږ سره ئې «بلې!» وویل :

(مجید) زرترړره په هغه باندې ځان نسکور کړی له خپلو سترګو څخه ئې غټې غټې اوښکې تودې اوښکې د هغه په مخ باندې توئې کړې وئې پوښتیدلو :

«زماد زړه سره! تاسو باندې څه توقه شوی ده؟ ... اوزه ولې خپل کور په داسې سخته ویره کښې ککړ ګورم ؟ ...»

(حمید) چه دزهر څکلو په واسطه دنیم بېهوشۍ په حالت کښې لاس اوپښې وهلې خپلې سترګې ئې پرانیتلې خوځلې ئې پخپل سر سره هغې کتابچې ته چه په میز باندې دڅراغ ترڅنګ پرانیتلې ایښې وه، اشاره وکوله او وروسته له دې ځنې ئې په خورا زحمت او ډیر تکلیف سره چه خپل ګردې پاتې قوا وې ئې په ویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل :

داد ه دځان ساتنې او د وظیفې اودمینې نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګې وهلو باندې پیل کړې !.. له ستر ګوځنې ئې اوښکې بهولې !!.. لاس او پښې ئې آچولې ، وچ کلك وارېده !!!...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کورپه سر آخیستی او لږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ورتوئې شول ..

٭ (۸٤) ٭

٭ خاتمه ٭

د کابل په ورځپاڼو کښې دا خبر په ګرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په ګرد عالم کښې خپور شو چه [illegible] پرون شپه د ښار په جنوبی برخه په فلانی کوڅې او سرای کښې د دوه تنه (حبیبه) او (مجید) نامی [illegible] په سلسله سره انتحار کړیدی او د دوی جنازه د پولیس د ماموریت او د طبی ډاکټر له [illegible] وروسته خښیږی له رسیدلی اطلاع سره برابر د دوی د انتحار سبب په یوه کتابچه کښې [illegible] درد ناکه صورت سره لیکلی شوی د پولیسانو په لاس لویدلی دی چه سر له صبا به د پولیسانو په مجله کښې د پاورقی په دول چاپیږی .

څو ورځې وروسته اوس هغه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوه :

« په هغه کور کښې چه په فلانی ورځ د دوه انتحارونه پیښ شوی وو او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب د پولیسانو په مجله کښې هره ورځ چاپیږی پو بل سړی هم استوګنه [illegible] او س هغه لیونی شویدی او دوی د پلډی له خوا دار المجانین ته ورو سپارل شو »

٭

٭ ٭

څو هفتې وروسته چه څوک دارالمجانین ته ورتلل نو هلته به ئی خوار (مجید) لیدو چه ډیر خفا او دلګیر په یوه کنج کښې ناست دی . او خپل دواړه لاسونه ئی تر ځنی لاندې نیولی تپ تپ هره خوا ګوری .

په ظاهر د کښې غیر له زور ژړا نه بل هیڅ یوه دلیو نتوب نښه د هغه په وجود کښې نه لیدل کیده .

فقط کله کله به ئی ډاکټرانو ته ویل :

« زما ورور پوهم پو لوی ډاکټر دی او په فلانی کوڅه کښې ئی شفاخانه ده چه زه ئی په میاشتی دوه زره روپی کراوور کوم »

له دی څخه زیاتی نوری خبری او اثری له هغه کمبخت ځنی نه اوریدل کیدی او د نورو لیونیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بی ضرره پریښوده .   « انتهی »

(د مؤلف یاد داشت :)

« ددی قصی اساسی موضوع د پاندینی مطبوعاتو ځنی اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کشکښکی »

د کابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کشکښکی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library